

รายงานผลการดำเนินงาน
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ประจำปี 2555
Foundation for Child Development (FCD) -2012 Annual Report

“สื่อสารสร้างสรรค์
พลังเด็กและเยาวชน”

Do You Hear Me?
DO YOU HEAR ME?

คณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)

1. ศ.นพ.เสม	พริ้งพวงแก้ว	ประธานกิตติมศักดิ์
2. น.ส.ศรีสว่าง	พั่ววงศ์แพทย์	ประธานกิตติมศักดิ์
3. รศ.ดร.โคทม	อารีญา	ประธานกรรมการ
4. ศ.ดร.ชัยวัฒน์	สถาอานันท์	รองประธานกรรมการ
5. น.ส.สุสุดา	ติวยานนท์	รองประธานกรรมการและเหรัญญิก
6. น.ส.สุชาดา	ไทยบรรเทา	กรรมการและเลขานุการ
7. พญ.นิตยา	คชภักดี	กรรมการ
8. รศ.ดร.อุบลรัตน์	ศิริยุวศักดิ์	กรรมการ
9. นพ.พยงยุทธ	วงศ์ภิมรัมย์คันต์	กรรมการ
10. รศ.ดร.ฉันทนา	บรรพศิริโชติ	กรรมการ
11. รศ.ดร.สายฤดี	วรกิจโกคาทร	กรรมการ
12. ผศ.วัลย์ทิพย์	สาชลวิจารย์	กรรมการ
13. นพ.ประพจน์	เกตุรากาศ	กรรมการ
14. ดร.เอื้อจิต	วิโรจน์ไตรรัตน์	กรรมการ
15. ผศ.ภญ.ดร.นิตดา	เกียรติยิ๊งอัสสิ	กรรมการ
16. ผศ.อัษฎมณี	บุรณกานนท์	กรรมการ

คณะกรรมการไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้นจากการดำเนินงานของ มพด.

ความมุ่งมั่น

1. เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการรอบด้านตามวัย ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม
2. ศึกษาและเผยแพร่ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อเด็กด้านต่างๆ ให้สังคมรับทราบอยู่เสมอ
3. ริเริ่ม พัฒนาและสนับสนุนกิจกรรม เพื่อพัฒนาเด็กแก่ชุมชน กลุ่มบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. เน้นแนวทางให้พึ่งตนเอง และให้มีการช่วยเหลือเด็ก ทำได้กว้างขวางมากขึ้น
5. รณรงค์ให้ผู้ใหญ่ทุกคนช่วยกันสร้างชีวิตวัยเยาว์ที่ผาสุกแก่เด็ก เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาในระยะยาว

บางส่วนของรางวัลแห่งแรงใจ

- ปี 2545 รายการวิทยุสโมสรรเพื่อนงานได้รับรางวัล “สื่อมวลชนดีเด่นเพื่อเยาวชน” จากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
- ปี 2545 ได้รับรางวัลชมเชยสื่อการ์ตูนเพื่อแรงงานเด็ก “หนังสือการ์ตูนที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งเสริมสังคมระดับอายุ 13 ปีขึ้นไป” จากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.)
- ปี 2542 ได้รับรางวัลที่หนึ่ง ประเภทออกแบบสนามเด็กเล่นนานาชาติ จาก International Association for the Child’s Right to Play
- ปี 2528 มูลนิธิฯ มีส่วนในการผลักดันให้มีการปรับปรุงกฎหมายและมาตรการระดับชาติในการแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก
- ปี 2528 สปอตโทรทัศน์ชุด “เด็กกินดิน” โครงการแต่น้องผู้หิวไทยได้สร้างกระแสความสนใจแก้ไขปัญหาเด็กขาดสารอาหารอย่างกว้างขวาง

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2525 มาบัดนี้ครบปีที่ 31 ก่อนจะเป็นมูลนิธิฯ เรามีโครงการแต่น้องผู้หิวไทย โครงการแรงงานเด็กและโครงการสื่อสารมวลชนเพื่อเด็ก เมื่อก่อตั้งเป็นมูลนิธิฯ เราก็ก่อตั้ง 3 โครงการนี้ แต่ขยายให้ครอบคลุมถึงการป้องกันอันตรายอันเกิดแก่เด็ก และการพัฒนาศักยภาพของเด็กในทุกๆ ด้าน ในปี 2555 ซึ่งเรากำลังจะรายงานผลให้ท่านที่สนใจเรื่องเด็ก เยาวชน และผู้มีโอกาสคุณต่อมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ขอเรียนให้ท่านทราบว่าเราเน้นการทำงานในเรื่อง “**การสื่อสารสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤต**” ซึ่งสร้างสรรค์โดยตัวเด็กเอง ปัจจุบันนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ก่อนการจะผลิตสื่อโดยเฉพาอย่างยิ่งสื่อวีดิทัศน์ต้องใช้อุปกรณ์ ต้องใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนมากมาย แต่ขณะนี้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์เหล่านี้ได้ไม่ยากและสามารถทำตัวเองเป็นผู้สื่อข่าวชุมชนสามารถทำตัวเองเป็นผู้สื่อสารปัญหาหรือสื่อสารความภาคภูมิใจของเด็ก สื่อสารวัฒนธรรม สื่อสารสิ่งซึ่งมีคุณค่าสำหรับเด็กจากชุมชนของตนเองให้ผู้อื่นได้รับทราบ สิ่งนี้จะเป็นการพัฒนาเด็กในแง่ของจิตใจในแง่ของสังคมเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้มูลนิธิฯ จึงได้รวบรวมเด็กและเยาวชนจากหลายพื้นที่ให้มาเข้าร่วมโครงการสื่อสารสร้างสรรค์ฯ ซึ่งเป็นโครงการหลักโครงการหนึ่งของมูลนิธิฯ ขณะเดียวกันย้อนไปดูโครงการแต่น้องผู้หิวไทย ปัญหาเปลี่ยนไป ความหิวโหยอาจยังมีอยู่บ้าง แต่ทุเลาลงไปเป็นอันมาก แต่กลับมีปัญหารื่องของโภชนาการที่ไม่เหมาะสมกับวัยหรือการเจริญเติบโตของเด็ก หรือแม้กระทั่งโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันที่เราริเริ่มไว้ในสมัยก่อน ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ แม่ฮ่องสอน เราก็ยังสามารถกลับไปดูความยั่งยืนของโครงการได้หลังจากที่โครงการผ่านไปหลายปี ซึ่งคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีในปี 2555 นี้ที่จะรื้อฟื้น พื้นฟู ส่งเสริมความยั่งยืนของโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันที่ได้รับเริ่มไว้ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่กลับไปทำกับโรงเรียนและชุมชนในพื้นที่ โดยเฉพาะชุมชนให้สามารถมีผลผลิตเพียงพอและเหมาะสมแก่โภชนาการของเด็ก ซึ่งจะสร้างความยั่งยืนในการแก้ปัญหาโภชนาการได้ไม่มากนักน้อย

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) สามารถดำเนินการมาได้เป็นเวลา 31 ปี ก็ด้วยความกรุณา ความเข้าใจ กำลังใจจากทุกฝ่าย เริ่มตั้งแต่ตัวเด็กเองซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ต่อด้วยเยาวชนจำนวนมากผู้มีจิตอาสาตามด้วยเจ้าหน้าที่คนทำงานหลายต่อหลายคน ที่ยังมุ่งมั่นทำงานเพื่อการพัฒนาเด็กอยู่ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ ทุกท่านผู้มีพระคุณที่ช่วยสนับสนุนไม่ว่าด้วยกำลังเงิน กำลังกาย กำลังใจ เวลา ความคิด และทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเด็ก เพื่ออนาคต เพื่อลูกหลานของพวกเรา ขอพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

รศ.ดร.โคทม อารีญา
ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

คำนำ

ก้าวสู่ปีที่ 31 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ยังคงมุ่งมั่นทำงานช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส ที่ตกอยู่ในสภาวะยากลำบากทั้งในเมืองและชนบท ให้ความช่วยเหลือแรงงานเด็กต่างชาติ ลาว พม่าและกัมพูชา ปัจจุบันสถานการณ์กลุ่มเด็กด้อยโอกาสที่ตกอยู่ในสภาวะยากลำบากมีจำนวนทั้งสิ้น 5 ล้านคน จาก 23 ล้านคน กลุ่มเด็กด้อยโอกาสที่ตกอยู่ในสภาวะยากลำบากก็ยังคงอยู่เช่นเดิมและยังมีประเด็นปัญหาใหม่ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย โดยเฉพาะผลกระทบที่มาจากเทคโนโลยีที่เจริญไปอย่างรวดเร็ว คอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นวีดีโอเกมส์ อุปกรณ์แบบพกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ และแท็บเล็ตที่เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกและให้ความบันเทิงแก่ผู้ใช้แต่บางครั้งการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มากเกินไปก็อาจส่งผลเสียได้ โดยเฉพาะกับเด็กที่ยังไม่มีวุฒิภาวะการใช้งานอย่างเหมาะสม ในขณะที่สื่อเป็นตัวสำคัญที่นำพาข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีต่างๆ ให้เข้าถึงคนทุกกลุ่ม สื่อจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กในสังคม ส่งผลกระทบในเชิงสร้างสรรค์และในเชิงลบต่อผู้รับสื่อคือเด็กและเยาวชนที่ยังไม่สามารถที่จะแยกแยะและวิเคราะห์ได้ ทำให้เกิดผลกระทบมากมาย สร้างความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคม ในปีที่ผ่านมามูลนิธิฯ ได้ทดลองโครงการ “สื่อสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤต” มีรูปแบบการสร้างสรรคกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารเรื่องราวของเด็กกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการที่หลากหลายด้วยข้อจำกัดของเด็กๆ ที่มีบุคลิกภาพพื้นฐานทางสังคมความเชื่อวัฒนธรรมที่ต่างกัน ส่งผลให้โครงการฯ สามารถตอบสนองกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสมตามวัย เน้นการสื่อสารเพื่อการพัฒนาเด็กและสื่อสารเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยใช้หลักการเล่น เรียนรู้ แบ่งปัน สันติ ควบคุมกับการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์

การทำงานให้ความช่วยเหลือเด็กในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2548 มาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงไม่เว้นแม้แต่วัน ในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ทำให้เด็กในพื้นที่ต้องรับรู้และเผชิญกับเหตุความรุนแรงรายวัน ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน ร้านน้ำชา ตามท้องถนน ซึ่งเรื่องนี้ศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ เห็นว่า มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี กว่า 300 คน ได้รับบาดเจ็บ และอย่างน้อยอีกกว่า 50 คน เสียชีวิตจากเหตุความรุนแรงนี้ มูลนิธิฯ ได้ลงไปทำงานในเชิงลึกในระดับกลุ่มเป้าหมายคือเด็ก ครอบครัวและชุมชน มีทั้งการสนับสนุนทุนการศึกษา ทุนประกอบอาชีพให้กับเด็กและครอบครัว มีการจัดทำพื้นที่สร้างสรรค์พื้นที่ปลอดภัยให้กับเด็กในชุมชน

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 มูลนิธิฯ ได้มีการจัดงานทอดผ้าป่าเพื่อสมทบทุนสร้าง “อาคารแต้นอง” โดยมีพระไพศาล วิสาโล เป็นประธานฝ่ายสงฆ์และคุณอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ณ หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ ได้รับยอดบริจาคจำนวน 2 ล้านกว่าบาท มูลนิธิฯ ต้องขอขอบคุณผู้บริจาค หน่วยงานภาครัฐ บริษัทเอกชน สถานศึกษา สื่อมวลชนทุกแขนง และบุคคลทั่วไปทุกท่าน ที่บริจาคเพื่อช่วยเหลือเด็กและสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ อย่างต่อเนื่องและร่วมทำบุญงานผ้าป่าเพื่อสมทบทุนสร้างอาคารแต้นองในครั้งนี้ ขอให้ทุกจริตของท่านช่วยให้ท่านชุ่มชื่นเบิกบาน มีความสุขกายสบายใจตลอดไป

เชษฐา มั่นคง
ผู้จัดการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

สารบัญ

- 3 ถ้อยแถลง.....รศ.ดร.โคทม อารียา ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
- 4 คำนำ.....เชษฐา มั่นคง ผู้จัดการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
- 6 “ความสุข” กับการทำงานพัฒนาเด็ก.....พระไพศาล วิสาโล
- 7 Do You Hear me? สื่อสารสร้างสรรค์เพื่อสร้างทักษะชีวิตฯ.....ประสพสุข โบราณมูล
- 9 สรุปผลการดำเนินงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ปี 2555.....อาทิตา รอดสมนาม
- 10 ♥ งานคุ้มครองเด็ก
- 21 ♥ งานพัฒนาเด็ก
- 26 ♥ แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.)
- 28 ♥ แผนการดำเนินงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ปี 2556
- 29 สื่อสารสร้างสรรค์ สื่อสารอย่างมีศิลปะ.....วีระพงษ์ ทวีศักดิ์
- 31 สื่อสารสร้างสรรค์สู่อาเซียน.....กมลรัตน์ อุ่อรุณ
- 36 สรภัญญะภูมิปัญญาท้องถิ่น.....สวิชญา ชินพงศธร
- 39 สื่อสาร...ด้วยภาพ
- 47 จากการเล่น...เพื่อชีวิตของเด็ก สู่พื้นที่สร้างสรรค์ฯ.....ประสพสุข โบราณมูล
- 49 พื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่แห่งการมีส่วนร่วม พื้นที่แห่งสันติภาพฯ.....ไตรรงค์ บัวสุวรรณ
- 51 กำแพงซีเมนต์ หมู่บ้านแห่งความสุข.....ไตรรงค์ บัวสุวรรณ
- 54 อาสาสมัครผู้ปกครอง : จุดเริ่มต้นของการเสียสละ.....เสาวรัตน์ ประดาห์
- 57 ศูนย์สันติคาม พื้นที่เล็กๆ ของเด็กต่างชาติ.....ศรีบัว ก้นทะวงค์
- 58 เกษตรเพื่ออาหารทุกมื้อ.....กมลรัตน์ อุ่อรุณ
- 60 แรงงานเด็กกับวัฒนธรรม.....ปรัชญา บุญส่ง
- 62 ขอขอบคุณผู้สนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

“ความสุข” กับการทำงานพัฒนาเด็ก

พระไพศาล วิสาโล
เจ้าอาวาสวัดป่าสุคะโต

ที่ผ่านมา 30 กว่าปี ซึ่งก็เป็นอายุไขของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) องค์ความรู้และความตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องเด็กมีมากขึ้น เรามีความรู้มากมายถึงเรื่องปัญหาของเด็ก และเพื่อช่วยเหลือให้เด็กมีพัฒนาการ ซึ่งไม่ใช่แต่พัฒนาการทางกาย แต่รวมถึงพัฒนาการทางสังคมและทางจิตใจด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เรามองค่าความรู้อื่นๆมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันปัญหาที่บีบคั้นให้เยาวชนหรือเด็กมีความเป็นไปเยอะมาก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ทำหาย ปัญหาสำคัญสมัยก่อนทำเรื่องเด็กขาดสารอาหาร เป็นเรื่องทางกายภาพ ปัญหาเรื่องที่ถูกเอาเปรียบแรงงานเด็ก ซึ่งก็ยังมียู่แต่ลดน้อยลง ตอนนี้เป็นเรื่องจิตใจ การมีเกินมากกว่า เช่น กินอาหารเกินจนอ้วน หรือภาวะเด็กมีโภชนาการเกิน มีเทคโนโลยีมากมายล้นเกิน ทำให้เด็กอยู่กับคอมพิวเตอร์ เกมส์ออนไลน์ โทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟน เป็นปัญหาในด้านหนึ่งเด็กก็ขาด หรือเด็กขาดความรัก ขาดเวลาที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูก เป็นปัญหาที่ยากขึ้น ถึงแม้เราจะมองค่าความรู้และความตื่นตัวมากขึ้น แต่ในแง่คนทำงานต้องมีความรู้มากขึ้น และสิ่งสำคัญที่จำเป็น คนทำงานต้องมี “ความสุข” กับการทำงานให้ได้ เพราะถ้าไม่มี “ความสุข” กับการทำงานจะทำให้ท้อได้ง่าย เพราะงานยากขึ้น อาศัย “ความสุข” เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจะได้ทำงานอย่างต่อเนื่อง เพราะงานจะได้ผลต่อเนื่องต้องใช้เวลา และจะท้อไม่ได้ จะท้อต้องพักและลุกขึ้นมาทำใหม่ เรื่องการวางใจให้เป็นในการทำงานสำคัญมาก

สิ่งที่องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ในวงการทำงานในสังคมจะต้องมีให้มากคือทำที่ในการทำงาน การปรับใจตนเอง ไม่ใช่เทคนิคการทำงานหรือฉลาดในการวางยุทธศาสตร์ยุทธวิธี แผนงานเท่านั้น แต่“การวางใจให้เป็นก็สำคัญ” เช่น มี “ความสุข” กับการทำงาน มีสติกับการทำงาน อยู่กับปัจจุบัน รู้จักวางใจ มีสติอยู่กับงาน มีสติอยู่กับปัจจุบันแค่นี้ก็ช่วยได้เยอะ เพราะว่าปัญหาที่คนส่วนใหญ่เป็นคือกังวลเครียด เรื่องที่กังวลส่วนใหญ่เป็นเรื่องอนาคตที่ยังไม่ถึง งานอีกมากมายที่กองอยู่ข้างหน้าก็กังวล แทนที่วางเรื่องงานที่ยังไม่ถึงทำงานที่อยู่กับงานปัจจุบันจะช่วยให้เยอะ ช่วยลดความกังวลในอนาคต ส่วนความเสียใจ ความโมโห ความแค้นใจ เป็นเรื่องอดีต ซึ่งรบกวนจิตใจคนทำงานเหมือนกัน บางทีถ้าเราวางเรื่องอดีตและอนาคตได้ เราอยู่กับปัจจุบันให้มากๆ จะทำให้ทำงานสนุกและมี “ความสุข” มากขึ้น การอยู่กับปัจจุบันให้ได้ซึ่งต้องอาศัยสติ ที่ทำได้คือการต้องลดละตัวตนให้น้อยลง เพราะบางทีปัญหาการทำงานได้ผลน้อยไม่มี “ความสุข” เพราะเรามีอัตตราตัวตน เช่น อัจฉา ริชยา ลดอัตตราตัวตนให้น้อยลงการทำงานก็จะได้ผลและคนทำงานก็จะมีความสุข” มากขึ้น

“Do you hear me ?”

“สื่อสารสร้างสรรค์เพื่อสร้างทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤต”

ประสพสุข โบราณมูล
หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาเด็ก

“Do you hear me?” ได้ยินพวกเราไหม?

“Do you hear me?” เป็นแนวคิดแรกของการทำกระบวนการสื่อสารสังคมของโครงการ “สื่อสารสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤต” ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ดำเนินงานกับกลุ่มเด็กเยาวชน 4 กลุ่ม คือ แรงงานเด็กและลูกหลานแรงงานต่างชาติ เด็กยากจนและถูกทอดทิ้งในชนบท เด็กที่ถูกทอดทิ้งในชุมชนแออัดเมือง และเด็กเยาวชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้เด็กได้ผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของตนเอง ส่งเสริมและสนับสนุนเด็กเยาวชนให้ลุกขึ้นมาสื่อสารบอกกับเพื่อน ผู้ปกครอง ชุมชน ทุกคนที่เกี่ยวข้อง และคนในสังคมทั่วไปให้เข้าใจ ตัวตน ความต้องการ เพื่อนำไปสู่การมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กอย่างแท้จริง

Do	หมายถึง เราจะทำอะไร
You	หมายถึง ใครที่เราอยากให้เขาได้ยิน ในสิ่งที่เรามีดี และสิ่งที่เราอยากจะทำ
Hear	หมายถึง เรื่องที่เราต้องการสื่อสารให้สังคมได้ยิน
Me	หมายถึง ตัวเราหรือเพื่อนของเรา

โครงการดังกล่าว เป็นการทำงานพัฒนาต่อยอดการทำงานในปีที่ผ่านมา จากการประสบผลสำเร็จในกระบวนการใช้สื่อสร้างสรรค์ เพื่อการบำบัดเยียวยา สร้างคุณค่าในตนเอง และสร้างกระบวนการเรียนรู้สร้างสรรค์ให้กับเด็กเยาวชนในสภาวะยากลำบาก ในปี 2555 จึงมุ่งเน้นดำเนินงานพัฒนาศักยภาพเด็กเยาวชนทั้งกลุ่มเก่าและสมาชิกใหม่ให้ลุกขึ้นมาพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ของตนเอง บอกเล่ากับทุกคนในสังคมให้เข้าใจตัวตน ความต้องการของพวกเขา เช่น เพื่อการเรียกร้องสิทธิที่พวกเขาไม่ได้รับและถูกเลือกปฏิบัติมาตลอดชีวิตเรื่องสิทธิเบื้องต้น การศึกษา การรักษาพยาบาล ของกลุ่มเด็กต่างชาติที่เป็นแรงงานเด็กและลูกหลานแรงงานต่างชาติ บอกเล่าถึงคุณค่าวิถีชีวิตวัฒนธรรม คุณค่าของผู้สูงอายุที่สร้างให้เกิดทักษะการดำเนินชีวิตที่ดีงามให้เด็กชนบท เรียกร้องให้เด็กชนบทกลับบ้านเกิด บอกเล่าว่าพวกเขาสามารถอยู่ได้ในสภาวะที่มีความหลากหลายทางศาสนา วิถีชีวิตวัฒนธรรมได้โดยไม่แตกแยกไม่ทะเลาะกันของกลุ่มเด็กเยาวชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ บอกเล่าว่าทางเลือกของการแก้ไขปัญหาเด็กในเมืองคือการมีพื้นที่สร้างสรรค์ให้พวกเขาได้พัฒนาตนเองและให้เขามีส่วนร่วมคิด ร่วมพัฒนาชุมชนของตนเอง บอกเล่าว่าถึงแม้พวกเขาจะเป็นเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก พวกเขามีศักยภาพและที่สำคัญมีพลังที่จะสร้างสรรค์เพื่อจุดประกายเป็นแสงตะเกียงนำพาอนาคตเด็กและเยาวชนในชุมชนให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้

Do you hear me? จึงเป็นคำถามและคำบอกเล่าที่อยากให้สังคมได้ยิน ได้ฟัง ได้เข้าใจ ไม่เลือกปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนดังกล่าว ได้มีพื้นที่ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชนและสังคมต่อไป

สรุปผลการดำเนินงาน

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ปี 2555

อาทิตา รอดสมนาม หัวหน้ากลุ่มงานสื่อสารสังคม

สถานการณ์เด็กในปี 2555 ที่ผ่านมา ในด้านการบริโภค พบว่า มีเด็กอ้วนหรือน้ำหนักเกินเกณฑ์ร้อยละ 6.98 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 7.13 ในปี 2554 เช่นเดียวกันจำนวนเด็กผอมหรือน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ก็ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 2.12 ในปี 2554 มาเป็นร้อยละ 2.01 ในปี 2555 ส่วนข่าวร้ายคือจำนวนเด็กที่ติดน้ำตาลดื่มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 36 จากร้อยละ 32 ในปี 2554 นอกจากนี้ ยังพบว่าเด็กเพียงไม่ถึงครึ่งหรือเพียงร้อยละ 49 ที่ทานข้าวเช้าเป็นประจำ ในด้านสุขภาพจิตพบว่ามีเด็กที่เคยเครียดจนมีอาการทางกาย เช่น อาเจียนถึงร้อยละ 40 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 34 ในปี 2554 เด็กร้อยละ 24 ระบุว่าตนเองมีอาการหงุดหงิดง่ายและมีเพียงร้อยละ 35 ที่ระบุว่าตนเองสามารถอารมณ์เวลาโกรธหรือผิดหวังได้ดี และยังพบว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่มีแนวโน้มความเจ็บป่วยน้อยกว่า และได้ทานอาหารเช้าเป็นประจำมากกว่า ในขณะที่เด็กที่ผลการเรียนอยู่ในระดับ 2.5 ขึ้นไป มีนิสัยการบริโภคการอ่านฉลากอาหารมากกว่าเด็กที่ผลการเรียนต่ำกว่า 2.5 เช่นเดียวกับเรื่องสุขภาพจิตที่เด็กที่ไม่อยู่กับพ่อแม่มีแนวโน้มเครียดสูงกว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่ (ที่มา : โครงการพัฒนาเครือข่ายการจัดการเชิงพื้นที่เพื่อการวิเคราะห์สถานการณ์และขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนหรือโฮลด์วอร์ช)

ซึ่งตรงกับภารกิจหลักที่ดำเนินงานของมูลนิธิฯ พบว่าเด็กในพื้นที่ชนบทส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ญาติพี่น้อง มากกว่าอยู่กับพ่อแม่ และมีบางครอบครัวในภาคอีสานที่เด็กอยู่กับตามลำพังพี่น้อง ไม่มีผู้ใหญ่อยู่ในบ้าน มีเพียงบ้านญาติที่อยู่ใกล้เคียงเท่านั้น เด็กต้องดูแลรับผิดชอบตัวเองในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร ที่อยู่ อาศัย ฯลฯ โดยพ่อแม่ส่งเงินมาให้เป็นประจำเดือน และเด็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารเช้า เมื่อมาโรงเรียนมีเด็ก

ที่หลายคนที่มีอาการเป็นลม ระหว่างเช้าแถวหรือระหว่างเรียน ซึ่งการทำงานของมูลนิธิฯ ร่วมกับโรงเรียน ชุมชน และครอบครัว ให้มีส่วนร่วมในการดูแลเด็กๆ ส่งเสริมการทำโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียน และส่งเสริมให้เด็กได้รับประทานอาหารเช้าทุกมื้อ ส่งเสริมให้มีอาสาสมัครชุมชนในการปกป้องคุ้มครองเด็ก ในทุกพื้นที่การทำงานและในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้

สำหรับเด็กในชุมชนเมือง ถึงแม้จะอาศัยอยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่

ต้องแข่งขันกัน ทำให้พ่อแม่ต้องทำงานหาเงินหาเงินไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในเรื่องความประพฤติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องติดเกม ติดยาเสพติด ชอบใช้ความรุนแรง มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ฯลฯ มูลนิธิฯ ก็ยังคงมุ่งมั่นทำงานกับตัวเด็ก ครอบครัว และชุมชน โดยมีพื้นที่สำหรับเด็กที่จะได้เล่น ได้เรียนรู้ และส่งเสริมทักษะชีวิตสำหรับเด็ก มีพื้นที่ต้นแบบสำหรับเด็กในชุมชนอย่างศูนย์ดวงแข หัวลำโพง และศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม ช.แบริง 2 จ.สมุทรปราการ และขยายแนวคิดการทำงานไปสู่ชุมชนต่างๆ ที่สนใจทั่วประเทศ และยังมีโครงการ “สื่อสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤติ” ที่ต่อยอดจากโครงการเพาะเมล็ดพันธุ์ด้วยหัวใจ สื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็กในสภาวะยากลำบาก มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพเด็กและเครือข่ายในการใช้สื่อสร้างสรรค์เพื่อบำบัดเยียวยา และสร้างคุณค่าในตัวตนเองของเด็กทั้งเด็กไทยและเด็กต่างชาติ พัฒนาการสื่อสารสังคมเพื่อลดอคติ สร้างทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มเป้าหมาย และผลักดันกระบวนการ รูปแบบความสำเร็จสู่กลไกระดับต่างๆ ผ่านกระบวนการในการทำงานคุ้มครองและพัฒนาเด็ก ตลอดจนงานสื่อสารสังคมสู่บุคคลภายนอก และเครือข่ายการทำงานด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อมุ่งพัฒนาเด็กให้มีทักษะและการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยในสังคม

พื้นที่การทำงาน

ภาคเหนือ : แม่ฮ่องสอน ตาก เชียงราย เชียงใหม่

ภาคตะวันตก : กาญจนบุรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานี มหาสารคาม เลย

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร

ภาคใต้ : ระนอง ยะลา ปัตตานี นราธิวาส

ประเทศต้นทาง : ลาว กัมพูชา

งานคุ้มครองเด็ก

ในปี 2555 งานคุ้มครองเด็ก ดำเนินงานภายใต้กลุ่มงาน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ซึ่งเป็นรูปแบบการสงเคราะห์เด็กและครอบครัวเพื่อสร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิต พัฒนาแรงงานเด็กให้มีทักษะชีวิต และได้รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งสภาพจิตใจและร่างกาย เพื่อพร้อมคืนสู่สังคม สนับสนุนศักยภาพให้กับครอบครัว โดยยึดถือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมุ่งพัฒนากลไกชุมชนให้มีส่วนร่วมการดูแลและคุ้มครองเด็กมิให้ถูกละเมิดสิทธิ โดยจัดทำคู่มือและถอดบทเรียนการคุ้มครองเพื่อเผยแพร่ ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์ความรู้ รวมถึงการรณรงค์ให้ข้อมูลต่างๆ ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการดำเนินงานได้แก่ ครอบครัวกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 150 ครอบครัว 1,012 คน แบ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่ 326 คน เด็ก 686 คน ในจำนวนนี้ มีแรงงานเด็กต่างชาตินับจำนวน 10 คน และแรงงานข้ามชาติ 1 คน นอกจากการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งในระดับครัวเรือนแล้ว ยังดำเนินการสร้างฐานการทำงานในชุมชน เพื่อร่วมผลักดันกลไก โดยการสร้างกลุ่มอาสาสมัคร ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในชุมชน เป็นแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็ก กลุ่มเด็กจำนวน 36 คน แกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กกลุ่มผู้ใหญ่ จำนวน 36 คน แกนนำอาสาสมัครระดับชุมชน จำนวน 50 คน แกนนำลูกจ้างทำงานบ้านเพื่อร่วมผลักดันกฎหมายคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้านจำนวน 124 คน

งานคุ้มครองเด็ก ดำเนินการตามกรอบการดำเนินงาน 3 ด้าน ได้แก่

- ♥ งานผลักดันกลไกและนโยบาย การพัฒนากฎหมายและกระบวนการคุ้มครองเด็ก
- ♥ งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก การสงเคราะห์และให้ความคุ้มครองช่วยเหลือสิทธิตามกฎหมาย การพัฒนากระบวนการช่วยเหลือเด็ก
- ♥ งานป้องกัน การให้ความรู้ เสริมศักยภาพ การสนับสนุน การศึกษา อาชีพ การรณรงค์สร้างการมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองเด็ก

1. งานผลักดันกลไกและนโยบาย : การพัฒนากฎหมายและกระบวนการคุ้มครองเด็ก

1.1 กฎหมายคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน

การดำเนินงานของกลุ่มลูกจ้างทำงานบ้านมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนกฎหมายเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้านให้สอดคล้องกับการคุ้มครองในระดับสากล **อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 189 ว่าด้วยงานที่มีคุณค่าสำหรับลูกจ้างทำงานบ้าน** ซึ่งหลายประเทศกำลังพยายามขับเคลื่อนเพื่อให้รัฐสมาชิกในแต่ละประเทศลงนามรับรองอนุสัญญานับดังกล่าว โดยมีแผนการรณรงค์และรวบรวมรายชื่อผู้ให้การสนับสนุนการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้านควบคู่ไปด้วย มีการรวบรวมรายชื่อแรงงานและรวบรวมผ่านภาคีเครือข่ายสร้างฐานสมาชิกกลุ่มแรงงานข้ามชาติเพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อน มีการประสานความร่วมมือกับองค์กร ATCDB ในการจัดการอบรมเพื่อให้แนวคิดในการเข้าร่วมขับเคลื่อนและการสร้างแกนนำกลุ่มแรงงานข้ามชาติมีกลุ่มแรงงานข้ามชาติเข้าร่วมจำนวน 20 คน และสืบเนื่องจากการรับรองอนุสัญญานับที่ 180 และข้อแนะ 201 มีหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียที่มีความพยายามปรับ และพัฒนามาตรฐานการคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้านในประเทศให้ดีขึ้น เช่น จีน เวียดนาม อินเดีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ในส่วนของประเทศไทยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ ได้ลงนามอนุมัติกฎกระทรวงเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน และกฎกระทรวงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 ใช้ชื่ออย่างเป็นทางการว่า **กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.2555)** ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กฎกระทรวงมีผลโดยสมบูรณ์แล้ว ในส่วนของการคุ้มครอง 7 ประการที่ลูกจ้างทำงานบ้านได้รับคือ

1. ลูกจ้างต้องมีวันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน
2. มีสิทธิหยุดตามประเพณี 13 วัน รวมถึงวันแรงงาน และหากวันหยุดตามประเพณีตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ให้ลูกจ้างหยุดชดเชยเพิ่มอีก 1 วัน
3. ลูกจ้างที่ทำงานครบ 1 ปี มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี ปีละไม่เกิน 6 วันทำงาน
4. ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยตามที่ป่วยจริง หากลา 3 วันขึ้นไป นายจ้างสามารถขอใบรับรองแพทย์ยืนยันการป่วยจากลูกจ้างได้
5. กรณีลูกจ้างเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่เด็กโดยตรง
6. ลูกจ้างที่ทำงานในวันหยุดต้องได้รับค่าแรงในวันหยุด
7. ในวันที่ลาป่วยลูกจ้างต้องได้รับค่าจ้างโดยไม่เกิน 30 วันทำงาน

**2. งานคุ้มครองสวัสดิภาพ : การสงเคราะห์และให้ความคุ้มครองช่วยเหลือสิทธิตาม
กฎหมายการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือเด็ก**

2.1 งานสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพ : เด็กและครัวเรือนเปราะบางได้รับการช่วยเหลือให้พ้น

จากสภาวะวิกฤต และสภาวะยากลำบาก เด็กได้เข้ากระบวนการคุ้มครองสิทธิ คุ้มครองสวัสดิภาพเพื่อความปลอดภัย ได้รับการให้คำแนะนำปรึกษา ให้กำลังใจ ได้รับการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ ส่งเสริมเรื่องสุขภาพให้ได้รับอาหารที่จำเป็นต่อพัฒนาการตามวัย ครอบครัวได้รับสนับสนุนให้มีกิจกรรมครอบครัว ได้รับคำแนะนำปรึกษาเรื่องทักษะอาชีพและการทำงาน การเลี้ยงดูลูกอย่างถูกต้องตามมาตรฐานขั้นต่ำ ในปี 2555 มีเด็กที่ให้ความช่วยเหลือ รวม 45 คน 26 ครอบครัว เป็นกรณีต่อเนื่องจากปี 2554 จำนวน 10 คน

2.2 งานทุนการศึกษา

ในปีการศึกษา 2555 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.)ได้สนับสนุนทุนการศึกษาให้กับเด็กที่มีฐานะยากจนหรืออยู่ในสภาวะวิกฤตอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี จำนวน 557 ทุน และกองทุนเข้มแข็งเพื่อการศึกษาเด็กไทย ของรศ.ดร.สายฤดี วรกิจโกศาทร จำนวน 40,000 บาทเพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับเด็กนักเรียนที่ยากจน หรือได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในนามของ “กองทุนเข้มแข็งเพื่อการศึกษาของเด็กไทย” ให้กับเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 20 คนๆ ละ 2,000 บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับการศึกษา	จำนวนเด็กทุน	เงินทุน/ ปี	รวม
ประถมศึกษา	10	2,000	20,000
มัธยมศึกษา	10	2,000	20,000
รวม	20	-	40,000

**3. งานป้องกัน : การให้ความรู้ เสริมศักยภาพ การสนับสนุนการศึกษา อาชีพ
การรณรงค์สร้างการมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองเด็ก**

**3.1 งานรณรงค์เผยแพร่สร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองแรงงานเด็กที่เป็น
ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์**

งานคุ้มครองเด็กได้จัดทำสื่อวีซีดีชุด “คุณคือคนสำคัญ” รวมทั้งแผ่นพับ โปสเตอร์ จำนวน 500 ชุด เพื่อรณรงค์เผยแพร่การป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ไปยังสมาชิกเครือข่ายเคเบิลทีวี สถานีขนส่งจังหวัด รถทัวร์รถโดยสาร สถาบันการศึกษา ทั้งสิ้นจำนวน 215 แห่ง และอบรมนักจัดกระบวนการเรียนรู้ เรื่องการป้องกันกระบวนการค้ามนุษย์สำหรับเด็กและเยาวชน แรงงานเด็กกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไป ให้ได้รับความรู้ในสถานการณ์และปัญหาการค้ามนุษย์ในเด็ก จำนวน 500 คน นอกจากนี้ยังมีจดหมายข่าวเพื่อนถึงเพื่อนรายเดือน ฉบับภาษาไทยและภาษาพม่า จำนวน 200 ฉบับ เพื่อเผยแพร่และให้ความรู้กับกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง

3.2 งานพัฒนาแรงงานเด็ก : กิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม จ. สมุทรปราการ

ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นสถานที่จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตเด็กต่างชาติให้ความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของเด็ก อย่างเช่น เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน อนามัยเจริญพันธุ์ สุขอนามัยและการดูแลสุขภาพเบื้องต้นสำหรับเด็ก เช่น การกำจัดเหา การแปรงฟัน เป็นต้น เปิดบริการทุกวันศุกร์ถึงวันอาทิตย์ เวลา 10.00-15.00 น. มีเด็กจากชุมชนสะพานปลาและชุมชนเปรมฤทัยเข้ามาใช้บริการในศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม อายุระหว่าง 8 เดือน-18 ปี

นอกจากนี้ยังมีการลงพื้นที่จัดกิจกรรมกระเปาะความรู้เคลื่อนที่ทุกวันศุกร์ ให้กับเด็กไทยและเด็กกัมพูชาในชุมชนเปรมฤทัย และชุมชนสะพานปลา ซึ่งเป็นกลุ่มเด็กพม่า กระเหรี่ยง และเด็กไทย อายุระหว่างแรกเกิด - 18 ปี และผู้ปกครองเด็กทั้ง 2 ชุมชน ตลอดจนมีนักศึกษาเข้ามาศึกษาทำงานในพื้นที่ด้วย

สำหรับงานรับแจ้งเหตุและสงเคราะห์เฉพาะราย จำนวน 47 คน ช่วงอายุ ระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 15 คน ช่วงอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 7 คน ช่วงระหว่างอายุ 15-17 ปี จำนวน 4 คน และอายุมากกว่า 18 ปี 21 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานเด็กในโรงสีข้าว ทำงานรับใช้ในบ้าน โรงงานแกะกุ้ง งานโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก งานก่อสร้าง และไม่เป็นประเภทกิจการ ได้แก่ ขอทาน มีการสงเคราะห์ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ของใช้ส่วนตัวแก่เด็กเร่ร่อนที่มาพักค้างที่ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม เนื่องจากกรณีที่พักหลังกับครอบครัวและเข้ามาขอความช่วยเหลือในการติดตามครอบครัว และสนับสนุนเรื่องการศึกษา กรณีเด็กไทยที่ถูกพ่อทำร้ายร่างกาย เจ้าหน้าที่ศูนย์สันติคามก็ให้ความช่วยเหลือดูแลทั้งเรื่องของปัจจัยสี่ที่เด็กต้องได้รับและการดูแลสุขภาพจิตใจของเด็ก และก็ยังมีการติดตามอยู่เรื่อยๆ ในเรื่องของครอบครัวเด็ก การเรียนของเด็ก เป็นต้น

3.3 งานส่งเสริมศักยภาพเด็กและครอบครัวในภาวะวิกฤติ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โครงการก่าปงซื่อแน (หมู่บ้านสันติสุข) มีพื้นที่ดำเนินงาน 12 ตำบล 9 อำเภอ ในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีครอบครัวเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากทั้งหมด จำนวน 123 ครอบครัว จำนวนผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงทั้งหมด จำนวน 757 คน เป็นเด็ก จำนวน 433 คน ผู้ใหญ่ จำนวน 324 คน

จังหวัด	จำนวนครอบครัว	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย	ผู้ใหญ่	เด็ก
ปัตตานี	43	232	88	144
ยะลา	38	290	131	159
นราธิวาส	42	235	105	130
รวม	123	757	324	433

การดำเนินงานเน้นกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เด็กเยาวชนและครัวเรือนเป้าหมายโดยแบ่งงานทั้งด้านการสงเคราะห์ พัฒนาเสริมศักยภาพ รวมถึงการสร้างกลไกชุมชนดังนี้

1) งานพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนเรื่องสิทธิเด็ก การวางแผนชีวิต และทักษะชีวิต และสร้างแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็ก กลุ่มผู้ใหญ่ ดำเนินการจัดการอบรมเพื่อสร้างแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็ก กลุ่มเด็ก สามารถสร้างแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กอายุระหว่าง 12-25 ปี จำนวน 38 รายละเอียดแยกตามพื้นที่ดังนี้

จังหวัด	จำนวน (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
นราธิวาส	5	8	13
ปัตตานี	5	9	14
ยะลา	4	7	11
รวม	14	24	38

และอาสาสมัครปกป้องสิทธิเด็กกลุ่มผู้ใหญ่ (ACPV) จำนวน 41 คน เป็นชาย 13 คน และหญิง 28 คน ผู้เข้าร่วมอบรมให้ความร่วมมือกับกิจกรรมเป็นอย่างดี สามารถเข้าใจเรื่องสิทธิเด็กมากยิ่งขึ้นในระดับที่สามารถนำไปเผยแพร่ได้ นอกจากนี้แกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กฯ (ACPV) จาก 12 ตำบลๆ ละ 2-3 คน เดินทางไปศึกษาดูงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านบางโรง อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ซึ่งเป็นชุมชนมุสลิมที่เลือกใช้กลุ่มออมทรัพย์ที่เกิดจากมัสยิด ร่วมกันจัดตั้งกองทุนปลดปล่อยหนี้สินที่เกิดจากการเอาไรต์เอาเปรียบของนายทุน ต่อมาพัฒนาเป็น “กลุ่มออมทรัพย์อัลลานะห์บ้านบางโรง” แล้วต่อยอดไปสู่กิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน

2) สนับสนุนการฝึกอบรมทักษะชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นงานสนับสนุนการศึกษาทางเลือกของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หลักสูตรเสริมการเรียนรู้สู่สังคมภายนอก การศึกษาตามอัธยาศัย อันได้แก่การสนับสนุนทุนการศึกษา ทางเลือกด้านทักษะอาชีพ โรงเรียนละ 50,000 บาท ให้กับโรงเรียน 3 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2554 ได้แก่ โรงเรียนศาสนสามัคคี จ.ปัตตานี โรงเรียนประทีปธรรมวิทยา จ.ยะลา และโรงเรียนนราวิทยอิสลาม จ.นราธิวาส และในปีการศึกษา 2555 ให้กับโรงเรียนนระห์อุตุลสุบาน อ.เรือเสาะ จ.นราธิวาส ในการจัดทำหลักสูตรการอบรมอาชีพในการประดิษฐ์สิ่งของบาเลาะฆะ (ในการจัดพิธีงานแต่งงานของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดใกล้เคียงจะมีการแลกเปลี่ยนสิ่งของระหว่างฝ่ายชายและฝ่ายหญิง เช่น ผ้าละหมาด ผ้าขนหนู ผ้าโสร่ง เพื่อความเรียบร้อยและความสวยงาม จึงได้นำสิ่งของมาประดิษฐ์เป็นรูปต่างๆ ตามที่ต้องการ ซึ่งเรียกว่า “บาเลาะฆะ”)

3) การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน โครงการฯ ได้ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนมีบทบาทในการพัฒนาเด็กรูปแบบต่างๆ รวมทั้งผลักดันให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในพื้นที่ทางกายภาพและพื้นที่ทางความคิดโดยการมีส่วนร่วมของเด็กและชุมชนอย่างแท้จริง โดยที่โครงการฯ มุ่งหวังว่าพื้นที่สร้างสรรค์ที่ชุมชนและเด็กๆ ช่วยกันสร้างขึ้นจะพื้นที่และเวทีที่เปิดสำหรับผู้ใหญ่ในชุมชนจะได้มานั่งคุยกันในเรื่องเด็กและเยาวชนที่เป็นลูกหลานของตนเองในพื้นที่

ซึ่งในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ทางโครงการได้ร่วมกับเด็กและเยาวชนในชุมชนได้จัดสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ขึ้นใน 13 ตำบล 10 อำเภอ 3 จังหวัด ได้แก่ ต.รูสะมิแล อ.เมือง ต.แป้น ต.ละหาร อ.สายบุรี ต.ตะโล๊ะดีอรัมัน อ.กะพ้อ ต.ปากู อ.ทุ่งยางแดง ในจังหวัดปัตตานี ต.ท่าสาป ต.สะเตง อ.เมือง

ต.กาญจนาภิเษก อ.รามัน ต.ปะแต อ.ยะหา ในจังหวัดยะลา และต.บางนาค อ.เมือง ต.รือเสาะ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ ต.สุคีริน อ.สุคีริน ในจังหวัดนราธิวาส

4) งานสนับสนุนทุนประกอบอาชีพเสริมรายได้ครอบครัว ได้ดำเนินการสนับสนุนทุนประกอบอาชีพให้กับครอบครัวเป้าหมายทั้ง 123 ครอบครัวๆ ละประมาณ 5,000-6,000 บาท ผลการดำเนินงานหลายครอบครัวได้ดำเนินการจนมีรายได้เพิ่มขึ้น บางครอบครัวสามารถต่อยอดจากทุนที่โครงการให้การขยับขยายและลงทุนเพิ่มเติม บางครอบครัวสามารถนำรายได้มาช่วยลดรายจ่ายในครอบครัว เช่น เป็นค่าขนมให้เด็กนักเรียนไปโรงเรียน เป็นค่าเดินทางไปโรงเรียน หรือนำไปซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคสำหรับใช้ในครอบครัว แม้บางครอบครัวจะได้รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมที่ทางโครงการสนับสนุนได้ไม่ทุกวัน แต่ก็สามารถลดรายจ่ายในครอบครัวได้ เช่น ครอบครัวที่เลี้ยงปลาหรือปลูกผักก็มีปลาและผักรับประทานภายในครอบครัว

นอกจากนี้ทางโครงการฯ ยังสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพเสริมรายได้ โดยการรวมกลุ่มอาชีพของแต่ละพื้นที่ จะแบ่งเป็นการรวมกลุ่มประกอบอาชีพเดิมจากอาชีพรายเดียวที่ทำกันอยู่แล้ว กับการรวมกลุ่มประกอบอาชีพที่ทางกลุ่มสนใจแต่ไม่มีในอาชีพรายเดียว รวม 10 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มอาชีพเสริมการทำกล้วยฉาบ ต.ท่าสาป อ.เมือง จ.ยะลา
- กลุ่มอาชีพเสริมการทำไข่เค็ม ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา
- กลุ่มอาชีพเสริมการทำขนมรังผึ้ง ต.ปะแต อ.ยะหา จ.ยะลา
- กลุ่มอาชีพเสริมการทำขนม ต.กาญจนาภิเษก อ.รามัน จ.ยะลา
- กองทุนกลุ่มเพื่อการประกอบอาชีพ ต.บางนาค อ.เมือง จ.นราธิวาส
- กลุ่มอาชีพเสริมร้านค้าลอยฟ้า ต.รือเสาะ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส
- กลุ่มเลี้ยงปลาดุก ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส
- กลุ่มอาชีพเสริมเลี้ยงนกกระทา ต.สุคีริน อ.สุคีริน จ.นราธิวาส
- กลุ่มปลูกพืชผักสวนครัว ต.ละหาร อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
- กลุ่มทำขนม ต.แป้น อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

5) งานสนับสนุนทุนการศึกษาใน 3 จว.ชต. เด็กในครัวเรือนเป้าหมายรวมทั้งสิ้น 148 ทุน และในปีการศึกษา 2555 ได้แก่ นักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 71 ทุน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 59 ทุน การศึกษาทางเลือกจำนวน 18 ทุน โดยทุนในระดับประถมศึกษา ทุนละ 2,000 บาท ระดับมัธยมศึกษา ทุนละ 1,800 บาท ทุนการศึกษาทางเลือก ทุนละ 2,000 บาท

นอกจากนี้ทางโครงการยังได้ดำเนินการประชุมติดตามเครือข่ายทำงานด้านเด็กกับกลุ่มผู้นำศาสนา เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ หน่วยงานด้านการพัฒนาเยาวชน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในเดือนมิถุนายน 2555 ได้เข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เพื่อรายงานการดำเนินงานและนำเสนอข้อมูลเพื่อการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน พร้อมกับนำเสนอข้อค้นพบจากการดำเนินงานที่ผ่านมา โครงการยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่อง “วินัยเชิงบวก” เพื่อให้กลุ่มพ่อแม่ผู้ปกครองในโครงการได้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการใช้แนวคิดในเรื่องวินัยเชิงบวกกับการเลี้ยงดูเด็กในความดูแล โดยจัดทำชุดสื่อและเครื่องมือในการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างวินัยเชิงบวก เพื่อลงไปทำกิจกรรมและพูดคุยทำความเข้าใจกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครัวเรือนเป้าหมาย สื่อที่จะจัดทำจะประกอบด้วย

1. การ์ตูน 4 ช่อง
2. โปสเตอร์การ์ตูนสิทธิเด็ก
3. โปสเตอร์วินัยเชิงบวก
4. สติกเกอร์คำสอนของศาสนาอิสลามเรื่องการให้ความอบอุ่นแก่ลูก
5. สติกเกอร์คำสอนของศาสนาพุทธเรื่องการให้ความอบอุ่นแก่ลูก

3.4 โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน

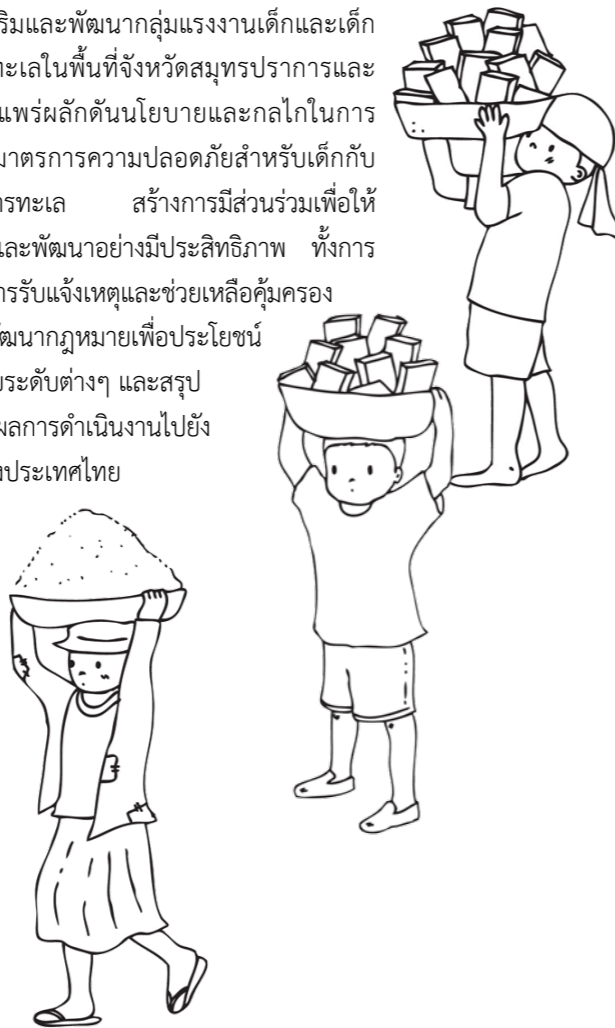
จากการดำเนินงานโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนมากกว่า 10 ปี ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน สระแก้ว และฉะเชิงเทรา จนประสบความสำเร็จโรงเรียนสามารถปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ สำหรับนำมาประกอบอาหารที่มีประโยชน์สำหรับเด็กได้ ถึงแม้มูลนิธิจะไม่ได้เข้าไปสนับสนุนการดำเนินงานในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา แต่ละโรงเรียนก็ยังมีบริหารจัดการทุนเพื่อหมุนเวียนในการทำโครงการดังกล่าว สำหรับในปีนี้ มูลนิธิก็ยังคงหวังให้เด็กได้รับประทานอาหารครบทุกมื้อ ทั้งเวลาอยู่ที่บ้านและที่โรงเรียน จึงได้พัฒนาโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันอีกครั้งและขอการสนับสนุนงบประมาณจากบริษัท ทีเอ็นที เอ็กสเพรส เวิลด์ ไวด์ (ประเทศไทย) จำกัด จัดทำโครงการดังกล่าว เพื่อพัฒนาและสนับสนุนให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการทำเกษตรตามวิถีชีวิตของแต่ละพื้นที่ โดยการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และโรงเรียน นำร่องในการ

สนับสนุนให้กับโรงเรียน 7 แห่ง 2 จังหวัด ได้แก่ โรงเรียนบ้านพงสิม โรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสง โรงเรียนบ้านเพี้ยมาต และโรงเรียนบ้านหนองหว่า ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกรุงไทย โรงเรียนบ้านคลองหว่า และโรงเรียนสระปทุม ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งโรงเรียนทั้ง 7 แห่งอยู่ในระหว่างดำเนินโครงการ

3.5 โครงการส่งเสริมการศึกษา การคุ้มครองทางสังคมและการทำงานที่ปลอดภัยของแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในกิจการแปรรูปอาหารทะเล

เป็นโครงการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาในกลุ่มแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในงานแปรรูปอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและสมุทรสาครโดยการรณรงค์เผยแพร่หลักคตินโยบายและกลไกในการวิเคราะห์ปัญหาซึ่งงานอันตรายและมาตรการความปลอดภัยสำหรับเด็กกับการทำงานของเด็กในกิจการอาหารทะเล สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดกระบวนการปกป้องคุ้มครองและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรม การรับแจ้งเหตุและช่วยเหลือคุ้มครองเพื่อการขับเคลื่อนการแก้ไขและพัฒนากฎหมายเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็ก สร้างเครือข่ายระดับต่างๆ และสรุปบทเรียนการทำงานเพื่อการขยายผลการดำเนินงานไปยังพื้นที่ชายฝั่งทะเลในจังหวัดอื่นของประเทศไทย

กรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์โครงสร้างเสริมการศึกษา การคุ้มครองทางสังคมและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในกิจการแปรรูปอาหารทะเล พื้นที่สมุทรสาครและสมุทรปราการ

งานข้อมูลและสรุปบทเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเดิมและจัดทำข้อมูลสรุปบทเรียนการดำเนินงานเพื่อการขยายผล

การพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย

การพัฒนาทักษะและคุณภาพชีวิต แรงงานเด็ก เด็กกลุ่มเสี่ยง ครอบครัวและชุมชนในงานอาหารทะเลที่จังหวัดสมุทรสาครและสมุทรปราการ

- **ชุมชน** การเฝ้าระวัง การส่งต่อ การจัดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก
- **ครอบครัว** ส่งเสริมความรู้ในการดูแลการศึกษา การคุ้มครองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก
- **เด็กก่อนวัยเรียน** การดูแลสุขภาพและการส่งเสริมการเรียนรู้
- **เด็กก่อนวัยทำงาน** เตรียมความพร้อม ทักษะชีวิตการเตรียมทางเลือกทางการศึกษาการส่งเสริมการศึกษา
- **แรงงานเด็กในงานอาหารทะเล** การคุ้มครองการดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในการทำงานอนามัยการเจริญพันธุ์ สิทธิเด็กและการทำงาน การรวมกลุ่ม

การขับเคลื่อน นโยบาย และกลไก

การผลักดันและส่งเสริมนโยบายการจัดทำบัญชีงานอันตรายระดับจังหวัดและพัฒนามาตรการความปลอดภัยในการทำงานของเด็กในงานอาหารทะเล การรณรงค์เพื่อป้องกันแรงงานเด็กในพื้นที่ต้นทางและพื้นที่ปลายทางเชื่อมกลไกไทยคอร์ด

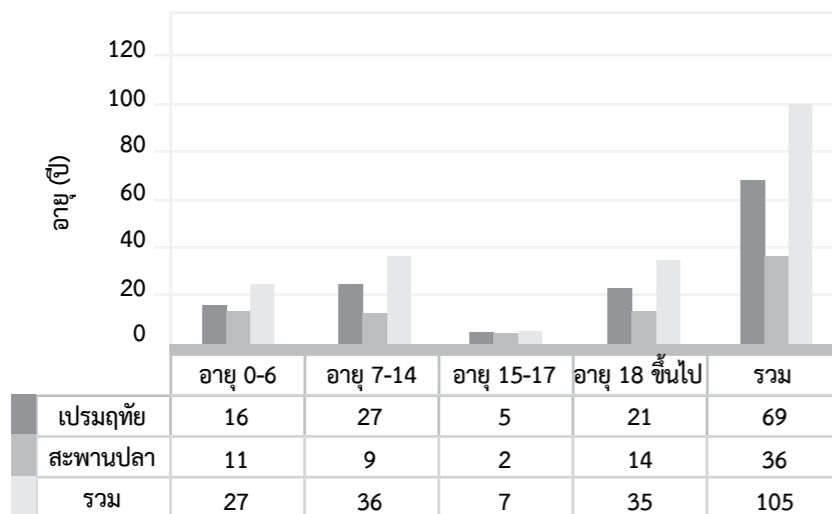
พื้นที่การดำเนินการ

พื้นที่สมุทรสาคร พื้นที่สมุทรสาครซึ่งเป็นพื้นที่ใหม่ของ มพด. ซึ่งยังไม่เคยดำเนินงานในพื้นที่นี้ทำให้เป้าหมายในตอนแรก 280 คนต้องเลื่อนไปเริ่มดำเนินงานในต้นปี 2556

พื้นที่สมุทรปราการ การดำเนินงานในพื้นที่สมุทรปราการ สามารถเก็บข้อมูลผู้เข้าร่วมโครงการได้ประมาณ 80% ของเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ เพราะเป็นพื้นที่ซึ่ง มพด. ดำเนินงานอยู่แล้ว โดยเด็กกลุ่มเป้าหมายเป็นแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะกลายเป็นแรงงานเด็กในอนาคต

ในระยะเริ่มดำเนินงานโครงการได้จัดการลงสำรวจพื้นที่ทำการ Mapping พื้นที่เป้าหมาย จัดเก็บข้อมูลแบบฟอร์มแรกเข้ารับบริการของเด็กและครอบครัวจำนวน 105 คน จัดประชุมองค์กรภาคีพื้นที่ เพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันทั้งจังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร และจัดกิจกรรมเปิดตัวโครงการและเก็บข้อมูลแรกเข้ารับบริการในพื้นที่เปรมฤทัยและสะพานปลา จังหวัดสมุทรปราการ นอกจากนี้โครงการได้ดำเนินการประสานงานหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ โรงเรียนวัดมหาวงษ์ นำเด็กในชุมชนเปรมฤทัยออกจากอาชีพขอทานเข้าสู่ระบบการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 10 คน

สรุปจำนวน กลุ่มเป้าหมาย แยกตามพื้นที่ และอายุ
พื้นที่ชุมชนเปรมฤทัย ชุมชนสะพานปลา

ข้อมูล ณ วันที่ 14 ธันวาคม 2555

ในการดำเนินงานปี 2555 กลุ่มงานพัฒนาเด็กดำเนินงานโครงการทั้งหมด 7 โครงการ มีกิจกรรมต่างๆ คือ การดำเนินงานขยายแนวคิดเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์และการทำงานอาสาสมัครชุมชนของศูนย์ดวงแข เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริงและเป็นแหล่งศึกษาดูงานของบุคคลภายนอก ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม สมุทรปราการ เป็นอีกพื้นที่ที่ดำเนินการให้เกิดเป็นพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในชุมชนและเด็กต่างชาติ เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตเบื้องต้น และทักษะสังคมในการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมให้อาสาสมัครนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

และงานสื่อสารสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤติ เป็นการต่อยอดจากโครงการเพาะเมล็ดพันธุ์ด้วยหัวใจ : สื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็กในสภาวะยากลำบาก เมื่อปี 2554 ได้มุ่งพัฒนาศักยภาพเด็กและเครือข่ายให้ขยายผลการดำเนินงานได้เองโดยใช้สื่อสร้างสรรค์เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีและลดอคติกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งเด็กในชุมชนเมือง เด็กในชนบท เด็กในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ และเด็กต่างชาติ พร้อมทั้งผลักดันกระบวนการและรูปแบบสื่อสร้างสรรค์สู่กลไกระดับต่างๆ

ผู้ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานได้แก่ เด็กและครอบครัวเด็กในสภาวะยากลำบากได้รับประโยชน์จำนวน 300,000 คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กและครอบครัวไทย 270,000 คน เด็กและครอบครัวต่างชาติจำนวน 30,000 คน และมีแกนนำเด็กและเยาวชน คนในชุมชน ทั้งไทยและต่างชาติ และองค์กรต่างๆ สามารถดำเนินงานกิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์ทางสื่อ และขยายผลการดำเนินงานได้ด้วยตนเอง จำนวน 300 คน เกิดการขยายผลในเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์ทั้งทางกายภาพ ทางความคิด และทางสื่อเพิ่มขึ้น 68 พื้นที่ มีการขยายผลเพิ่มขึ้นในกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยสงคราม และประเทศลาว

งานพัฒนาเด็ก ดำเนินการตามกรอบการดำเนินงาน 3 ด้าน ได้แก่

1. งานพัฒนานวัตกรรมการพัฒนาเด็ก
2. งานพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และพื้นที่ต้นแบบ
3. งานผลักดันนโยบายและกลไกการพัฒนาเด็ก

1. งานพัฒนานวัตกรรมการพัฒนาเด็ก

กลุ่มงานพัฒนาเด็ก ได้ทำงานพัฒนานวัตกรรมการพัฒนาเด็ก ผ่านโครงการ “สื่อสารสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤติ” โดยใช้กระบวนการสื่อสารสังคมอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนำไปสู่ความร่วมมือในการเตรียมพร้อมรับมือ ป้องกัน และการแก้ไขปัญหาแบบยั่งยืนของชุมชน และสังคม เด็ก เยาวชน และแกนนำกลุ่มเป้าหมาย สามารถผลิตสื่อ stop motion นักข่าวพลเมือง สารคดีละครหน้าข่าว ทุนเงา สื่อดนตรี เพลง มีวสิควิดีโอ สื่ออินทรรศการ สื่อบุคคล จำนวน 20 โครงการ ประกอบด้วย เด็กชาติพันธุ์ ในประเด็นวิกฤติจากการถูกละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน การเลือกปฏิบัติเรื่องการศึกษาศาสตร์การกรรักษาพยาบาล และทักษะชีวิตในการดำเนินชีวิตประจำวันการดูแลสุขภาพอนามัยเบื้องต้น จำนวน 5 โครงการ เด็กในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ในประเด็นวิกฤติสถานการณ์ไม่สงบและยาเสพติด จำนวน 4 โครงการ เด็กชนบท(ภาคอีสาน) จากสภาวะวิกฤติจากการไม่เห็นคุณค่าในวิถีชีวิตและภูมิปัญญา จำนวน 6 โครงการ และเด็กในชุมชนเมืองที่มีสภาวะวิกฤติจากการไม่รู้เท่าทันสื่อ จำนวน 5 โครงการ ซึ่งโครงการย่อยต่างๆ อยู่ในระหว่างดำเนินงานและจะเสร็จเรียบร้อยในต้นปี 2556 นอกจากนี้กลุ่มงานพัฒนาเด็ก ยังได้จัดทำสื่อสรุปประสบการณ์จากโครงการเพาะเมล็ดพันธุ์ด้วยหัวใจ จำนวน 1,000 ชุด ประกอบด้วยถอดบทเรียน “การใช้สื่อสร้างสรรค์เพื่อบำบัดเยียวยาสร้างคุณค่าในตนเองของเด็กชาติพันธุ์ไทยและเด็กต่างชาติ” กระบวนการ “ผู้สูงอายุกับการพัฒนาเด็ก โดยสื่อพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างทักษะชีวิตและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเด็กและผู้สูงอายุ” “สื่อสมัยใหม่เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงและแรงบันดาลใจ ผู้สูงอายุและชุมชน ในการดูแลและพัฒนาลูกหลานของตนเองในชุมชน” กระบวนการ “สร้างพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อลดสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สถานการณ์การเมือง สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ ของคนในชุมชน” และสรุปบทเรียนการทำงานของกลุ่มนักศึกษา เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุในภาคอีสาน เป็นหนังสือ “เรื่องเล่าขบวนการดอกบานไม่รู้โรย : ผู้สูงอายุกับการพัฒนาเด็ก” จำนวน 1000 เล่ม ซึ่งได้เผยแพร่แนวคิดเรื่องนี้ไปยังเครือข่ายการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

2. งานพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ และพื้นที่ต้นแบบ

การดำเนินงานการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบศูนย์ดวงแข (หัวลำโพง) และศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม สมุทรปราการ เพื่อให้เกิดการเผยแพร่และศึกษาสถานการณ์เด็กและครอบครัว ดังนี้

◆ ศูนย์ดวงแข

การดำเนินงานในปี 2555 ได้ขยายผลแนวคิดเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์และการทำงานอาสาสมัครชุมชน เป็นศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบเรื่องกิจกรรมพัฒนาเด็ก พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติจริงและ

แหล่งศึกษาดูงาน สนับสนุนให้อาสาสมัครชุมชนดำเนินการเอง โดยให้ชุมชนกับอาสาสมัครภายนอกมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กด้วย มีผู้มาใช้บริการเฉลี่ยวันละ 20 คน และมีจำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีมาใช้บริการเพิ่มขึ้นและเป็นแหล่งศึกษาดูงานและทดลองปฏิบัติจริงซึ่งมีอาสาสมัครชุมชนเป็นผู้ถ่ายทอดแนวคิดการทำงาน โดยกระบวนการสร้างความเข้าใจตามสถานการณ์ของเด็ก และการพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้ เรื่อง “พื้นที่สร้างสรรค์ทางการเล่น” ให้กับองค์กร หน่วยงาน อาสาสมัคร นักศึกษา บุคคลที่สนใจในสังคมที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน และสนับสนุนกิจกรรมจำนวน 385 คน

◆ ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม

ตั้งอยู่ในซอยแบริง 2 จ.สมุทรปราการ เปิดให้บริการทุกวันศุกร์-อาทิตย์ เป็นพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กต่างชาติ มุ่งเน้นพัฒนาพัฒนาทักษะชีวิตเด็กต่างชาติผ่านกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตเบื้องต้นในเมืองไทย เช่น การดูแลสุขภาพสะอาดร่างกายและสุขภาพอนามัยเบื้องต้น ทักษะสังคมในการดำเนินชีวิตประจำวัน อนามัยเจริญพันธุ์ ทักษะอาชีพ การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความปลอดภัยในการทำงาน การค้ามนุษย์ เป็นต้น โดยการมีส่วนร่วมของคนในสังคม พร้อมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงาน ของเครือข่ายการทำงาน นักเรียนนักศึกษาที่สนใจ และเป็นศูนย์รับแจ้งเหตุการณ์ใช้แรงงานเด็ก การค้ามนุษย์ มีเด็กเข้ามาใช้บริการ อายุระหว่าง 2-22 ปี ประกอบด้วยกลุ่มแรงงานเด็ก(เด็กต่างชาติที่ทำงาน) และเด็กต่างชาติ นอกจากกิจกรรมที่ดำเนินการในศูนย์ฯ แล้ว ทางกลุ่มงานพัฒนาเด็กยังได้จัดกิจกรรมเคลื่อนที่ชุมชนสะพานปลา และชุมชนเปรมฤทัยที่มีคนต่างชาติที่อาศัยอยู่จำนวนมาก โดยมุ่งเน้นส่งเสริมให้อาสาสมัครนักศึกษาเข้าร่วมการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก

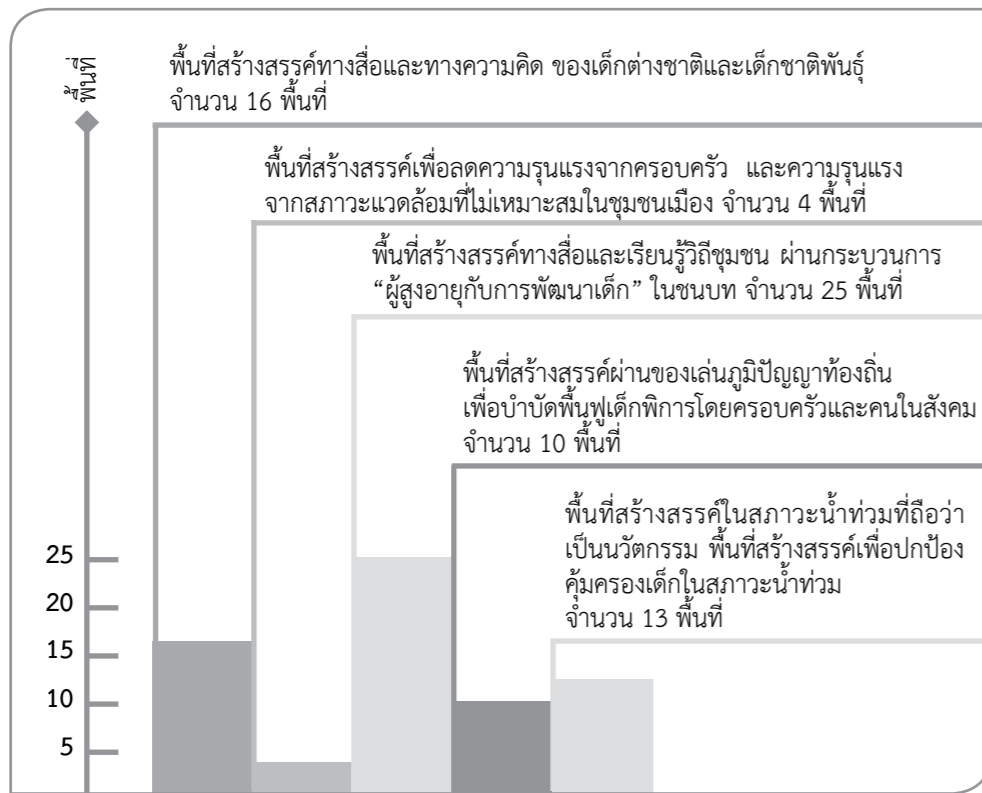

นอกจากนี้ยังเกิด ศูนย์ประสานงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (ภาคอีสาน) ซึ่งพื้นที่สร้างสรรค์ทางการเรียนรู้ ได้เปิดรับอาสาสมัครนักเรียนนักศึกษา มาฝึกปฏิบัติงานและเรียนรู้การทำงานพัฒนาเด็กโดยกลไกชุมชน เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาเด็ก ร่วมกับเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนในชุมชน

การทำงานขยายผลเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย ทำให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อเด็กในสภาวะยากลำบากเพิ่มขึ้นทั้งหมด 68 พื้นที่ ที่สามารถบำบัดเยียวยาและแก้ไขปัญหาเด็ก สร้างคุณค่าและความภาคภูมิใจในตนเอง พัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุกับเด็ก และยังเกิดกลุ่มแกนนำเจ้าหน้าที่องค์กรและชุมชน กำลังดำเนินการจัดทำพื้นที่สร้างสรรค์ในศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยสงครามอีก 9 พื้นที่ในภาคเหนือ

3. งานหลักต้นนโยบายและกลไกการพัฒนาเด็ก

การขับเคลื่อนประเด็นการทำงานด้านการพัฒนาเด็กมุ่งเน้นเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก โดยกระบวนการสื่อสารสรรค์ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งในระดับพื้นที่และในระดับสาธารณะ

◆ ระดับพื้นที่

a) เกิดกระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร "สื่อสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาเด็ก" ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 โรงเรียน ของอำเภอราชไศล จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ โรงเรียนบ้านเพี้ยมาต โรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสง โรงเรียนบ้านน้ำอ้อมน้อย และโรงเรียนเมืองคง ซึ่งเกิดจากความต้องการของโรงเรียนในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

b) เกิดการทดลองใช้กระบวนการและพื้นที่ภูมิปัญญาในรายวิชาเรียน "ผลิตสื่อเพื่อชุมชน" ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาเอกวิทยุโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งนักศึกษาได้มาเรียนรู้และนำไปประเด็นในพื้นที่ไปเผยแพร่ผ่านให้สังคมได้รับรู้ทำให้เกิดการผลิตสื่อ เช่น สารคดี สารคดีเชิงข่าววิทยุ

c) เกิดการขยายผลไปสู่ระบบการศึกษา ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 เรื่อง "กระบวนการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาเด็ก" ซึ่งทางเขตพื้นที่ฯ ตอบรับในการขับเคลื่อนเข้าสู่หลักสูตรการเรียนการสอน โดยให้เด็กได้เรียนรู้รากเหง้าของตนเองผ่านกระบวนการสื่อสารสรรค์ ส่งเสริมให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ให้เกิดการเท่าทันสื่อในปัจจุบัน

d) เกิดรูปแบบพัฒนาอาสาสมัคร นักศึกษา ในรูปแบบสื่อสร้างสรรค์ที่สามารถเป็นโมเดล การพัฒนาคนรุ่นใหม่ เรื่องการพัฒนาสื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เท่าทันสื่อในระบบการเรียนรู้ ยุคปัจจุบัน ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ด้วยตนเอง ทดลองปฏิบัติ สรุปประเมินผล นำไปสู่การพัฒนาให้อาสาสมัครเกิดความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ เห็นคุณค่าของตนเองและคุณค่าแห่งภูมิปัญญาที่เป็นรากเหง้าของชุมชนที่จะบ่มเพาะเด็กเยาวชนให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมเท่าทันสื่อปัจจุบัน

e) เครือข่ายระดับพื้นที่ รวมเป็นเครือข่ายการทำงานพัฒนาเด็กภาคอีสาน ประกอบด้วย เครือข่ายทีวีโทเครือข่ายมหาลัย เครือข่ายสื่อภาคองค์กรพัฒนาเอกชน เครือข่ายภาคประชาสังคม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำกิจกรรมด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อพื้นบ้าน สื่อภาคประชาชน ของเครือข่ายภาคอีสาน มีรูปแบบการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้เกิดแนวทางในการทำงานขับเคลื่อนและสื่อสารสังคมร่วมกันต่อไป

f) ผู้ใหญ่เกิดการยอมรับในกลุ่มเด็กต่างชาติ เด็กต่างชาติศูนย์มาริสมีสชั้น จ.ระนอง ได้รับการยอมรับให้แสดงละครหน้าขาวในงานระดับขององค์กรภาครัฐและสังคมในจังหวัดระนอง กลุ่มเด็กต่างชาติสามารถจัดงานมหกรรมเพื่อเผยแพร่การทำงานของตนเองได้

◆ ระดับสาธารณะ

a) ขับเคลื่อนประเด็นงานพื้นที่สร้างสรรค์ : ร่วมขับเคลื่อนให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ได้ทางด่วน ร่วมกับภาคีเครือข่ายของสสส. "ศูนย์ชุมชนสร้างสรรค์ได้ทางด่วน" โดยมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก จัดตัวอย่างรูปแบบพื้นที่สร้างสรรค์ทางการเล่นร่วมเครือข่ายพื้นที่นี้ดีจัง ขับเคลื่อนให้พื้นที่สร้างสรรค์เกิดขึ้นในทุกชุมชนจัดงาน

b) แกนนำเด็กชาติพันธุ์ เป็นตัวแทนนำเสนอความต้องการในงาน เช่น อาเซียนซัมมิก งานรณรงค์เผยแพร่ในระดับนโยบายของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และเครือข่ายการทำงาน รวมถึงสามารถจัดงานรณรงค์เผยแพร่ปัญหาและการทำงานได้ด้วยตนเอง (กลุ่มสมุทรปราการ แม่สอด และระนอง)

c) การสื่อสารและเผยแพร่งานสู่สาธารณะ ออกรายการโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 7 ไทยพีบีเอส สื่อหนังสือพิมพ์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และอยู่ในระหว่างการค้าโครงการสื่อสารสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสถานะวิกฤติ เพื่อเด็กสื่อสารสังคมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.)

แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) บริหารแผนงานโดยมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม พัฒนาระบบสร้างสรรค์สื่อ และการเผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพต่อเยาวชน ครอบครัวและสังคม ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐ เจ้าของสื่อ ผู้ผลิตสื่อ ภาคธุรกิจ ภาคสังคม ชุมชน ครอบครัว ตลอดจนเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่การสร้างสุขภาวะในสังคม

การดำเนินงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2550-ปัจจุบัน) สสย.ได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เกิดการผลิตสื่อสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายผู้ผลิตสื่อสร้างสรรค์ เชื่อมประสานภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาช่องทางในการเผยแพร่ การกระจายสื่อสร้างสรรค์ รวมถึงการขับเคลื่อนในระดับนโยบาย และเพื่อให้การดำเนินงาน ในปี 2555 เกิดการขับเคลื่อนอย่างมีทิศทาง และมีพลังเพิ่มขึ้นจากการเชื่อมประสานงานของเครือข่าย สสย. ในทุกระดับทั้งเครือข่ายเชิงประเด็นเครือข่ายภูมิภาค และเครือข่ายวิชาการ

ผู้ได้รับประโยชน์ เด็กและเยาวชน ไม่ต่ำกว่า 1 ล้านคน เข้าถึงสื่อสร้างสุขภาวะ มีทักษะเท่าทันสื่อเพิ่มขึ้น โดยในระดับรับรู้ทั่วไป คือเด็กได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมเท่าทันสื่อมากกว่า 1,524,300 คน ระดับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ จำนวน 8,800 คน และระดับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อยู่ระหว่างการประเมินผล

ผลการดำเนินงาน

◆ ระดับโครงการสร้างและการกระจายสื่อ

1. เกิดคลื่นวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่มีสัดส่วนรายการสำหรับเด็กและเยาวชนในผังรายการร้อยละ 90 จำนวน 1 รายการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และรายการเด็กในสถานีวิทยุ ในสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย (สวท.) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 รายการ ในสถานีวิทยุชุมชนจำนวน 30 รายการ กระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคอีสาน และสถานีวิทยุออนไลน์สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว 2 สถานีในกรุงเทพฯ และเชียงใหม่

2. เกิดการพัฒนาศักยภาพนักจัดรายการวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีนักจัดรายการวิทยุที่ผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพ จำนวน 73 คน จาก 10 จังหวัด คือ กรุงเทพฯ ชลบุรี จันทบุรี ตราด อุบลราชธานี นครราชสีมา สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมผลิตและบริหารจัดการรายการวิทยุทั้งในสถานีวิทยุ สวท. และวิทยุชุมชน จำนวน 6 สถานี

3. รายการโทรทัศน์ และสื่อไอซีทีที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับเด็กเพิ่มขึ้น เกิดเครือข่ายเยาวชนในการเฝ้าระวังสื่อโทรทัศน์และสื่อไอซีทีที่ไม่เหมาะสม โดยมีเว็บไซต์ Idea-Idol เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้าง

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมและมีเครือข่ายครอบครัวเฝ้าระวังและสร้างสรรค์สื่อ มีการทำงานเพื่อขยายผลไปยังกลุ่มผู้ปกครองในโรงเรียนระดับมัธยมในกรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างแกนนำในการเฝ้าระวังสื่อผ่านห้องเรียนครอบครัว

◆ ระดับนโยบาย

1. หน่วยงานท้องถิ่นและภาคประชาสังคม สนับสนุนการทำงานกิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์และแผนสื่อเด็กและเยาวชน 5 จังหวัด คือ เพชรบุรี อุตรดิตถ์ นราธิวาส พัทลุง และอุบลราชธานี โดยจังหวัดเพชรบุรีมีนโยบายเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์จากการจัดงาน เพชรบุรีดีจัง โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจังหวัดขึ้นมาซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานและมีหน่วยงานองค์กรต่างๆ ในจังหวัดเข้ามาเป็นคณะกรรมการร่วมกับผู้นำชุมชน และเยาวชน

2. เกิดข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงไอซีที เรื่องการเฝ้าระวังภัยออนไลน์และสร้างการรู้เท่าทันสื่อ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 29 (สพม.29) จังหวัดอุบลราชธานี ได้นำหลักสูตรเฝ้าระวังการเรียนรู้เท่าทันสื่อโทรศัพท์มือถือ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้การใช้โทรศัพท์มือถือสำหรับเยาวชน ไปใช้สำหรับอบรมนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด และจะขยายผลไปในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ ต่อไป

3. กสทช. บรรจุแผนพัฒนาสื่อเด็กในแผนแม่บท โดยมีแนวคิดจะร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงวัฒนธรรมในการจัดกระบวนการเท่าทันสื่อรวมถึงมีการศึกษาวิจัยเรื่อง การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของเด็กและเยาวชนและได้ปรับปรุงระเบียบการจัดเรตติ้งและช่วงเวลารายการเด็กให้เพิ่มขึ้น และมีการจัดระดับความเหมาะสมที่ “3+” “6+”

4. ร่าง พรบ.กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา จากการจัดเวทีสาธารณะกว่า 5 จังหวัดเพื่อนำเสนอข้อคิดเห็น เรื่อง *กองทุนพัฒนาสื่อฯ และให้ความรู้เรื่องสื่อสร้างสรรค์* ทำให้คณะทำงานรวบรวมรายชื่อประชาชนจากภาคีเครือข่ายกว่า 12,500 รายชื่อ เพื่อเสนอกฎหมาย ร่าง พรบ.กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ฉบับภาคประชาชน

◆ ระดับกลุ่มเครือข่ายทางสังคม

เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายจัดตั้งสภาผู้บริโภคสื่อ เพื่อจัดกระบวนการเท่าทันสื่อ /เฝ้าระวังสื่อ และเกิดขับเคลื่อนของเครือข่ายสื่อเพื่อเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ กว่า12 เครือข่าย เช่น ศูนย์ประสานงานสื่อเพื่อเด็กภาคเหนือ ศูนย์ประสานงานสื่อเพื่อเด็กภาคอีสาน เครือข่ายวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เครือข่ายสื่อสร้างสรรค์ภาคกลางและตะวันตก ฯลฯ ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ด้านเด็กเยาวชน และครอบครัวและการพัฒนาศักยภาพพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการทดลองรูปแบบการจัดตั้งสภาสื่อสร้างสรรค์ใน 8 จังหวัด เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับพื้นที่เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดตั้งเป็นสภาสื่อสร้างสรรค์ในระดับชาติ

แผนการดำเนินงาน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ปี 2556

- ◆ ระดมทุนสร้างอาคารแต่น้อง ณ ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม จ.สมุทรปราการ เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตเด็ก
- ◆ สนับสนุนทุนการศึกษา ทุนประกอบอาชีพ ทุนสงเคราะห์เบื้องต้นให้เด็ก เยาวชน และครอบครัว
- ◆ สนับสนุนการทำงานโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนและขยายแนวคิดสู่ชุมชนและครอบครัวให้เด็กมีอาหารครบทุกมื้อ
- ◆ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นแบบ และการทำงานอาสาสมัครชุมชน ในศูนย์ดวงแข กรุงเทพมหานคร ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม จ.สมุทรปราการ และศูนย์ประสานงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กภาคอีสาน จ.ศรีสะเกษ
- ◆ พัฒนากลไกชุมชนปกป้องเด็กและสร้างการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองและพัฒนาเด็กในชุมชนชนบท ชุมชนแออัดในเมือง เด็กใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ และแรงงานเด็ก
- ◆ ผลักดันกลไกและนโยบาย การคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน และรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน
- ◆ ขยายแนวคิดประเด็นการทำงานเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก สื่อสารสร้างสรรค์ และการทำหนังสือให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะชีวิตเด็ก
- ◆ การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพกลุ่มแรงงานเด็กและแรงงานเด็กต่างชาติในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและสมุทรสาคร
- ◆ ส่งเสริมการศึกษาและการคุ้มครองทางสังคมและการทำงานที่ปลอดภัยของแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในกิจการแปรรูปอาหารทะเล
- ◆ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพและทักษะชีวิตแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงขยายแนวคิดเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก รูปแบบพื้นที่เล่นในศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยสงคราม

สื่อสารสร้างสรรค์...สื่อสารอย่างมีศิลปะ

เรื่อง วีระพงษ์ ทวีศักดิ์
เรียบเรียง กมลรัตน์ อุ่ออรุณ
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อสารสังคม

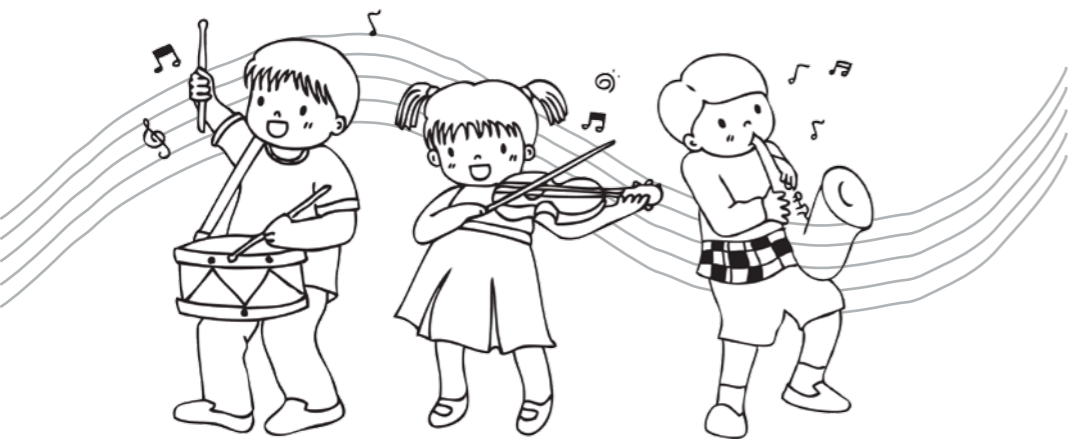
“มพด. เป็นมูลนิธิที่ทำกิจกรรมกับเด็กเยอะมาก ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง ไม่เฉพาะกิจกรรมเท่านั้นที่เยอะ ข้อมูลต่างๆ ก็เยอะเช่นเดียวกัน แต่การสื่อสารเรื่องเหล่านี้กับสังคมไทยยังไม่เป็นที่รับรู้ เรามีสารที่ดี แต่สารยังไม่ไปถึงผู้รับ ฉะนั้นเราจะหาวิธีการสื่อสารอย่างไร?”

ข้อความข้างต้นเป็นความคิดเห็นส่วนหนึ่งของ อ.วีระพงษ์ ทวีศักดิ์ นักดนตรีพิณแก้วอันดับหนึ่งของเอเชีย และหนึ่งในผู้ที่ทำให้ค่ายโครงการ “สื่อสารสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กในสภาวะวิกฤติ” มีรูปแบบอย่างจริงจัง ซึ่งอาจารย์เล่าที่มาก่อนที่จะมาเป็นค่ายสื่อสารสร้างสรรค์ฯ ว่า ได้เข้ามาร่วมงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) มาเป็นเวลา 2 ปีกว่าแล้ว เห็นการทำงานของ มพด. เห็นข้อมูลที่มีประโยชน์ น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างแน่นอน หากคนภายนอกได้รับรู้ แต่เมื่อสื่อสารออกไปแล้ว กลับไปไม่ถึงผู้รับ จึงมองกลับมาดูวิธีการสื่อสารที่มีอยู่ซึ่งคนภายนอกเข้าถึงยาก อุปสรรคคือการสื่อสารในแบบเดิมๆ หากจะให้สารของเราไปถึงผู้รับจะต้องหาวิธีให้การสื่อสารเหมาะสมกับคนในยุคปัจจุบัน ทั้งสิ่งที่จะสื่อสารน่าสนใจหรือไม่ วิธีที่จะใช้เพื่อส่งสารออกไป ต้องเป็นวิธีที่สร้างสรรค์ เพราะสังคมไทยยุคนี้ชอบอะไรที่แปลกใหม่ ไม่จำเจ สะดวกสบาย สั้น กระชับ เข้าถึงง่าย รวดเร็ว และทันสมัยการณณ์

“เปลี่ยนวิธีการสื่อสาร เชื่อว่าประเด็นของ มพด. เจ๋งอยู่แล้ว และยังให้เด็กซึ่งเป็นคนต้นเรื่อง ได้ถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเขาเอง ด้วยความที่เด็กเป็นคนในยุคนี้ ก็จะสามารถคุยกับคนยุคเดียวกันรู้เรื่อง ฉะนั้นเขาย่อมรู้ว่าในสังคมขณะนี้เรื่องใดกำลังเป็นที่นิยม และในตัวเด็กแต่ละคนย่อมมีความคิดสร้างสรรค์ในตัวเองที่รอวันออกมาฉายแววอยู่แล้ว” อ.วีระพงษ์ กล่าว

จากการเป็นวิทยากรสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็กๆ และผู้ใหญ่ในหลายพื้นที่การทำงานของ มพด. คอยบอกเล่าเรื่องความมหัศจรรย์ของสื่อสร้างสรรค์ โดยมีประโยคที่ทำทลายจากเด็กคือ “เป็นไปได้” เป็นประโยคคำตอบที่ได้รับจากเด็กๆ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ เมื่อนักสร้างแรงบันดาลใจทอ PVC ขนาดแตกต่างกันขึ้นมา พร้อมคำพูดที่ว่า “ผมจะสอนให้ทุกคนเล่นดนตรีให้เป็นให้ได้” จากนั้น อ.วีระพงษ์ใช้เวลาไม่นานเพื่อสอนการเล่นดนตรีด้วยท่อน้ำธรรมดา “และนี่คือการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เราสามารถใช้ศิลปะทุกแขนงในการสื่อสาร” ทั้งหมดนี้จึงเป็นที่มาของ “ค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการสื่อสารสร้างสรรค์ ศิลปะเพื่อการสื่อสาร” ซึ่งในค่ายจะประกอบไปด้วยศิลปะหลายแขนงอย่าง การวาดทราย เป็นการนำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเด็กๆ มาใช้ผสมกับเรื่องราวที่น่าสนใจ ยิ่งทำให้คนสนใจมากขึ้นและตัวเด็กเองก็จะเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้นด้วย ศิลปะการปั้นดินน้ำมันเป็นของเล่นที่เด็กส่วนใหญ่เคยสัมผัสมาแล้ว เพียงแต่ทำให้ดินน้ำมันการเป็นตัวละครที่เรายากจะนำเสนอเท่านั้น ทำให้มันดูมีชีวิต การวาดการ์ตูน Stop motion และ Music appreciation เมื่อค่ายนี้จบลงเด็กสามารถนำสิ่งที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการสร้างผลงานของตนเองเพื่อเผยแพร่บอกเล่าเรื่องราว ตัวตนของเขาให้คนในสังคมภายนอกได้รับรู้

การจัดค่ายครั้งนี้นอกจากจะเป็นการสอนศิลปะเพื่อที่จะใช้ในการผลิตสื่อแล้ว การสื่อสารสร้างสรรค์ ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์เด็ก เป็นโอกาสให้เด็กได้รู้จักตนเอง ได้รู้ว่าตนถนัดอะไร ให้โอกาสรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ โดยเด็กทุกคนจะได้รู้ว่าตนเองมีความสามารถ และความสามารถจะเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดสำหรับเขา

สื่อสารสร้างสรรค์สู่อาเซียน

กมลรัตน์ อู่อรุณ
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อสารสังคม

ทำไมจึงจำเป็นต้องสร้างประชาคมอาเซียน

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับการรวมตัวกันในภูมิภาคเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ ขณะที่ปัญหาหลายอย่างซึ่งเคยเป็นปัญหาในประเทศ กลับขยายวงกว้างขึ้นเป็นปัญหาระหว่างประเทศ อาทิ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โรคติดต่ออาชญากรรมข้ามชาติ หรือแม้แต่ปัญหาอาชญากรรม อาเซียนจึงต้องปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์ เพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

การผนึกกำลังของอาเซียนซึ่งมีประเทศสมาชิก 10 ประเทศให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ย่อมทำให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาท้าทายได้ดียิ่งขึ้น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และช่วยให้เสียงของอาเซียนมีน้ำหนัก เพราะการที่สมาชิกทั้ง 10 ประเทศมีท่าทีเป็นหนึ่งเดียวในเวทีระหว่างประเทศจะทำให้ประเทศและกลุ่มความร่วมมืออื่นๆ ให้ความเชื่อถือในอาเซียนมากยิ่งขึ้น และทำให้อาเซียนมีอำนาจต่อรองในเวทีระหว่างประเทศมากขึ้นด้วย

ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่อาเซียนควรจะร่วมมือให้เหนียวแน่น เข้มแข็ง และมั่นคงเพื่อสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-cultural Community) ให้เป็นประชาคม โดยที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง

สังคมอาเซียนเล็กๆ

วันที่ 22 ตุลาคม 2555 คงเป็นวันธรรมดาสำหรับใครหลายคน แต่สำหรับเด็กจาก 4 กลุ่มในการทำงานของ มพด. ซึ่งได้แก่ กลุ่มเด็กชนบท กลุ่มเด็กเมืองในชุมชนแออัด กลุ่มเด็ก 3 จังหวัดชายแดนใต้และกลุ่มเด็กชาติพันธุ์ คงเป็นวันที่พวกเขาจะเก็บไว้ในความทรงจำ เพราะเป็นวันแรกของการเข้า “ค่ายอบรมเชิงปฏิบัติการสื่อสารสร้างสรรค์ ศิลปะเพื่อการสื่อสาร” ซึ่งเป็นค่ายแรกที่จัดให้เด็กแต่ละพื้นที่มาร่วมตัวกันเรียนรู้การทำสื่อ สร้างความตื่นตัวให้เด็กๆ อย่างมากที่สุด ค่ายนั้นนอกจากจะให้ความรู้เรื่องศิลปะเพื่อการสื่อสารแล้ว สิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับนอกเหนือจากนั้นคือ มิตรภาพที่เกิดจากความแตกต่าง ทั้งด้านเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม ที่มีทั้ง พม่า ลาว กัมพูชา และไทยกลางและไทยอีสาน

เด็กๆ ได้เรียนรู้ ภาษา ผ่านกิจกรรมกลุ่มที่ต้องทำร่วมกับเพื่อนๆ กิจกรรมวาดทราย เราได้เห็นเด็ก 3 จังหวัดชายแดนใต้จับกลุ่มกับเด็กจาก สปป.ลาว เล่าเรื่องราวของการท่องเที่ยวและพบเพื่อนในนครหลวงเวียงจันทน์ โดยเยาวชนจากริมโขงแสดงฝีมือวาดทราย เยาวชนจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้เล่าเรื่องด้วยเสียงหวาน สำเนียงน่ารัก นอกจากจะได้ฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษาแล้วในช่วงของการแสดงแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทุกกลุ่มต่างตั้งใจ แต่งองค์ทรงเครื่องกันเต็มยศ พร้อมกับดนตรีประกอบที่เตรียมมาอย่างดี อย่างระบำเทียนจากน้องๆ ศูนย์มาริสมิชชั่น ระนอง ลีเกพม่าจากเยาวชนแม่สอด ด้วยท่าทางที่อ่อนช้อย กับดนตรีประกอบจังหวะสนุกสนาน สะกดให้เด็กมีอารมณ์ร่วมไปด้วย ด้านเยาวชนจาก สปป.ลาวชวนเพื่อนๆ ลูกขึ้นมาโยกย้ายกับจังหวะ บัดสลบ หรือ บาสะโลฟ รำวงประจำชาติของลาว ส่วนเยาวชนจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้ จัดการแสดงประจำถิ่น ลีเกฮูลู และระบำตาริตีปิด ผสานเสียงเพลงและภาษามลายู ทำท่าอ่อนช้อยกับผ้าถุงลายเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ นอกจากนี้ได้ฟังภาษาแล้วก็ยังได้อ่านและฝึกเขียนจากเจ้าของภาษาด้วย เพราะเด็กๆ จะต้องมานั่งเขียนข้อความให้เพื่อนๆ ในสมุดบันทึกที่ค่ายเตรียมไว้ให้ จนคุณครูพยอม หลีกหลาย ครูโรงเรียนบ้านน้ำอ้อมน้อย จ.ศรีสะเกษ ที่เข้าร่วมด้วยออกปากว่า “ค่ายนี้เป็นอาเซียนดี ๆ นี่เอง”

ประทับใจค่ายสร้างสรรค์

Khin Su Myat ตัวแทนกลุ่มเด็กต่างชาติจากศูนย์มาริสมิชชั่น ระนอง เด็กหญิงพม่าเชื้อสายมอญเล่าถึงประสบการณ์ตั้งแต่การเตรียมตัวและความประทับใจจากการเข้าค่ายครั้งนี้ว่า “การอบรมนี้จัดขึ้นเพื่อให้เด็กๆ มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นเด็กไทย หรือ เด็กต่างชาติก็เข้าร่วมกิจกรรมได้ พวกเราที่เป็นนักเรียนของศูนย์มาริสมิชชั่น ระนอง ก็เข้าร่วมกิจกรรมนี้ และมีเพื่อนๆ มากมายที่เข้าร่วมกิจกรรมกับเรา ก่อนที่พวกเราออก เดินทางเราเตรียมการแสดงเพื่อมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ พวกเราต่างคนต่างคิดกันว่า จะแสดงอะไร สุดท้ายพวกเราเลือกการรำเทียนซึ่งเป็นวัฒนธรรมของพวกเรา ให้เพื่อนๆ ชมกัน พวกหนูก็ซ้อมกันอย่างตั้งใจ และสุดท้ายความสามารถเราออกเดินทางจากระนองในเช้าวันที่ 21 ตุลาคม 2555 ถึงค่ายประมาณ 2 ทุ่ม ต้องยอมรับว่าเหนื่อยกันมาก แต่เมื่อลงจากรถไปเห็นเพื่อนๆ อากาศเหนื่อยก็หายไปทันที ในวันที่พวกเราเริ่มกิจกรรม เราก็ได้รู้จักกับเพื่อนๆ ต่างถิ่น และได้รู้จักกับพวกเขาอย่างสนิทสนม พวกหนูได้เรียนรู้สิ่งใหม่ อย่างเช่น การเล่นเกมดนตรีจากท่อ PVC การวาดทราย และอื่นๆ หนูมีความสุขมากที่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้รู้จักกับเพื่อนในค่ายนี้ และหนูก็ได้ความรู้ใหม่ๆ พร้อมกับประสบการณ์ใหม่ด้วย หนูประทับใจมากกับการอบรมครั้งนี้ที่ได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และได้แบ่งปันความรู้ที่มีอยู่กับเพื่อนต่างถิ่น”

เช่นเดียวกับ Phyu Zin Oo ที่ประทับใจกิจกรรมศิลปะ เพราะเธอได้รู้ว่าเธอก็มีความสามารถในด้านศิลปะไม่ต่างจากเพื่อนคนอื่นเธอมีความสุขที่ได้ทำกิจกรรม ได้รู้จักเพื่อนต่างถิ่น ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ “หนูประทับใจกับการอบรมครั้งนี้มากค่ะ เพราะว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้มานั้น ช่วยพัฒนาสังคมของพวกหนูได้ค่ะ และได้เผื่อแผ่กับเพื่อนๆ ที่โรงเรียนด้วย” ประโยคสั้นของเด็กชาติพันธุ์ที่แฝงไปด้วยความหวังที่อยากให้สังคมเข้าใจ

ด้าน ชักอาย เด็กหญิงตัวเล็กจาก ศูนย์มาริสมิชชั่น ระนอง ได้ฝากความรู้สึกไว้ว่า “การทำกิจกรรมครั้งนี้ในกรุงเทพฯ หนูรู้สึกดีใจและมีความสุขค่ะเพราะหนูได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ๆ หลายคนได้ความรู้จากพวกพี่ๆ มากมายค่ะ ในวันที่แรกที่ไปได้ถึงที่ที่ทำการก็รู้สึกดีใจที่ได้เจอกับพวกพี่ๆ อีกครั้งและพวกพี่ๆ ก็ใจดีกับพวกหนูมากค่ะ ในกิจกรรมในครั้งนี้หนูได้ความรู้มากมายค่ะ เช่น การวาดภาพการ์ตูน การวาดทราย การเขียนข้อความ และ เพลงต่างๆ ในกิจกรรมอีกมากมาย แล้วหนูก็ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับเพื่อน และการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน หนูก็ได้เรียนรู้การเล่นดนตรีจากท่อค่ะ หนูก็ได้รู้ว่าการวาดการ์ตูนไม่ยากถ้าเราวิธีการวาด และดีใจที่ได้ไปดูการทำงานที่ห้อง 3 และได้ไป Muscience ได้ไป The longest building of Bangkok city หนูได้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต ได้เห็นตาราในช่อง 3 วันสุดท้ายที่ทำกิจกรรมหนูรู้สึกดีใจและเสียใจค่ะ หนูรู้สึกดีใจเพราะหนูได้กลับบ้านเพราะหนูคิดถึงบ้านพ่อแม่และแม่ค่ะ หนูรู้สึกเสียใจเพราะหนูต้องจากกับเพื่อนๆ ค่ะ แต่หนูก็ดีใจมากที่ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ พวกนี้ที่หนูไม่เคยเรียนมาก่อน อยากจะขอบคุณพวกพี่ๆ ทุกคนที่ให้โอกาสพวกหนูสอนให้กับพวกหนูค่ะ”

Joli Lwin และ Pawk Kaw Ki หรือ Kiki เจ้าหน้าที่โครงการ Ray of Yout มูลนิธิช่วยไร้พรแดนจากอดีตแกนนำเยาวชนทั้งสองร่วมกันทำงานเพื่อช่วยเหลือและเรียกร้องสิทธิที่เด็กชาติพันธุ์ควรจะได้รับ ในค่ายครั้งนี้ทั้ง Joli และ Kiki รับบทเป็นรุ่นพี่พาเยาวชนจาก อ.แม่สอด จ.แม่ฮ่องสอน มาแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์วัฒนธรรมกับเพื่อนๆ Joli และ Kiki ฝากความประทับใจจากค่ายครั้งนี้ในภาษาที่ตนถนัดดังนี้

Joli Lwin

This project is of great advantage for the children and youth especially in the migrant area, not only because of the great opportunity it offers to give full scope to the own creativity, but also due to the taught methods to communicate in a creative way. In our case this is of great importance, because we often need to explain a certain problem to an audience in a simple, but nevertheless interesting way. That is also what makes your project special among other projects. You do not simply teach knowledge, but a concrete skill, with which we can change not only our life, but also the lives of our listeners or spectators. The mime theater is a perfect example for this: Through it we can raise awareness for totally different topics without using a certain language. This has the advantage that everyone, whatever his origin and mother tongue can understand the message. But also for the actors themselves the taught skills make a difference. The acting skills give them more self-confidence, what helps them also in their daily lives.

What is more the education during the project days was of an impressing quality: The whole staff was helpful and competent. The collaboration and communication with them was pleasant and enriching. At this point I would like to give a peculiar laud to Mr. Weeraphong Thaweesak, whose lectures were very interesting for me, particularly his musical performance. I am happy to have a partner like you and am looking forward to collaborate with you also in the following year.

Kiki

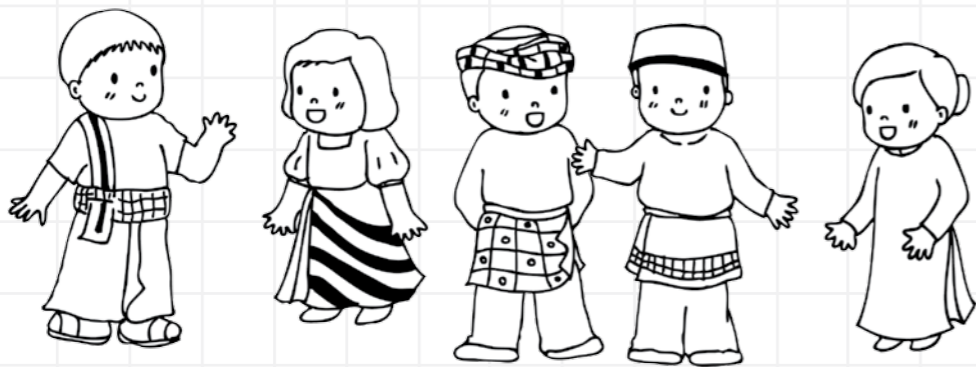
I have to admit that your project changed my view of the world a little bit, because you opened my eyes for a lot of small things I never appreciated before. I was impressed with the fact how ordinary looking things such as sand, clay, paper and other materials can become an

expression of our own creativity. I even think your project does not only offer simple education, but an artistic view on the environment. Especially Mr. Weeraphong Thaweesak is for me an excellent example for this. He has a nearly artistic approach to music. His creative way to make music underlines this statement. His efforts to offer us an interesting lesson are admirable and in my opinion he is a good example for a dedicated teacher. Future generations are lucky to have such an instructor.

To bring it back to the artistic value of the project: The taught techniques like sand drawing and painting provide a good method to communicate in a creative way, what is highly important in an area like ours, where we have to raise constantly awareness of certain topics like child trafficking. Pictures give us the possibility to convey a message without using a certain language, what would automatically exclude other language groups. In this way we can reach a larger audience with practical methods. Furthermore also the tours during the project made a lasting impression on me. It was really pleasant to see how our tutors tried to prepare interesting lessons by bringing us to various places such as TV channel 3 and the National Science Museum. I appreciated also the intercultural atmosphere during the project days: Children and youths from different provinces had the possibility to exchange their culture and traditions.

I am really looking forward to participate in another of your projects and hope the Foundation for Child Development will collaborate with us also the next year.

แม้จะใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมือนกัน แต่ก็มิได้เป็นอุปสรรคที่เด็กๆ เหล่านี้จะร่วมกันเรียนรู้และเปิดโลกทัศน์ของพวกเขาเอง เพื่อนำสิ่งใหม่ที่ได้จากเพื่อน พี่ น้อง ต่างถิ่น ต่างภาษา ไปบอกเล่าให้กับเพื่อนๆ คนในชุมชน ค่ายนี้อาจจะจบลงแล้ว แต่ความหวังและความพยายามมิได้จบลงไปด้วย หากเป็นการเริ่มต้นเพื่อแสดงตัวตนให้คนในสังคมรับรู้

สรภัญญะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สวิชญา ชินพงศธร
อาสาสมัครมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

“สมมุติว่ารุ่นหลานของเราแต่งงานมีลูกแล้ว ถ้าเราไม่สอนเขาอีก สรภัญญะ ภูมิปัญญานั้นก็จะจบแค่นั้น ก็จะไม่สืบสานอีก ผมก็อยากจะทำให้รุ่นต่อไปได้สืบสานภูมิปัญญานี้ครับ”

เสียงใสๆ ที่ใสใจและรักในท้องถิ่นของตนจาก **ด.ช.ภัทรพงษ์ แหวนหล่อ หรือน้องหนึ่ง** นักเรียนชั้น ป.6 โรงเรียนบ้านน้ำอ้อมน้อย อ.ราชีไศล จ.ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นพื้นที่หนึ่งที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ได้ร่วมกันสร้างสรรค์พัฒนาเด็กร่วมกันมานานหลายปี

โรงเรียนบ้านน้ำอ้อมน้อย กับ มพด. หากเป็นเพื่อนก็คงเป็นเพื่อนที่คบกันมาได้ยาวนานถึง 8 ปีแล้ว ได้ร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันสร้างสรรค์พัฒนาเด็กๆ กันมานาน ซึ่งมีเด็กๆ จำนวนมากที่ได้ร่วมกิจกรรม ได้รับการพัฒนาตนเอง ได้รับการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าชุมชน ท้องถิ่น และตนเอง

เมื่อมาถึงปีนี้ หากกำลังมองหาเด็กสักคนให้กล่าวถึงในภาคอีสานเรา สำหรับคนในพื้นที่และไปทำกิจกรรมด้วยบ่อยๆ ก็อยากจะกล่าวถึง น้องหนึ่ง

น้องหนึ่งเป็นเด็กเก่ง เรียนดี เป็นผู้นำให้กับเพื่อนๆ และเขาเป็นเด็กมุ่งมั่นชอบกิจกรรม การร่วมกิจกรรมกับ มพด. ของน้องหนึ่งได้ช่วยเพิ่มทักษะทั้งแนวคิด และทำให้น้องหนึ่งรู้สึกว่าเขามีพลังในตัวเองขึ้นมา มีความมั่นใจในการแสดงออก

“ผมเองเป็นคนมีนิสัยใจร้อน หรือถ้ามีอะไรที่ยากๆ เกินไป หรือที่ไม่เคยทำก็จะไม่ค่อยสนใจ แต่การร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เข้ามาเสริมให้ ก็ช่วยลดความใจร้อนของผมลงได้มาก และถ้าไม่รู้เรื่องอะไรหรือไม่เข้าใจ พี่ก็จะค่อยๆ สอนทีละขั้นตอน ทำให้หนึ่งเข้าใจมากขึ้น และตอนเด็กๆ ก็เป็นคนกล้าแสดงออกอยู่แล้ว เวลาครูพาให้ทำอะไรก็จะไม่ค่อยมีใครกล้าทำ แต่ก่อนผมเป็นหัวหน้าห้องเขาก็จะให้แต่หัวหน้าห้องทำ แต่ผมก็ชอบ” น้องหนึ่งบอกให้ฟังด้วยน้ำเสียงร่าเริงและเป็นตัวของตัวเอง

ความกล้าแสดงออกของน้องหนึ่ง มีให้เห็นทุกครั้งที่ทำกิจกรรมร่วมกัน น้องมักจะเป็นผู้นำทั้งการเล่น การคิด การทำกิจกรรมต่างๆ อย่างตอนที่พาทำกิจกรรม แต่งนิทาน ทำ Clay animation การคิดเรื่องแต่งเรื่อง ส่วนใหญ่จะเป็นแนวคิดจากน้องหนึ่ง ส่วนในการเขียนบรรยายความรู้สึกเด็กคนอื่นจะเขียนบรรยายแบบธรรมดา แต่น้องหนึ่งกลับเขียนเป็นเรื่องราวนิทานซึ่งต่างจากเพื่อนๆ หรือแม้แต่การมาลงพื้นที่ ทำข่าว สารคดี ของนักศึกษา ในพื้นที่บ้านน้ำอ้อมน้อยนี้ น้องหนึ่งยังได้ถูกเลือกเพื่อในการสัมภาษณ์ เพราะตัวตนของน้องหนึ่งที่มีความเก่ง ความเป็นผู้นำ และความกล้าแสดงออกที่มีอยู่ในตัว

จากคำบอกเล่าของคุณครูพยอม หล้าทัญญา หรือครูแป้ง คุณครูโรงเรียนบ้านน้ำอ้อมน้อย เล่าถึงลักษณะตัวตนของน้องหนึ่งว่า “โดยปกติก็จะเป็นเด็กที่แอคทีฟ ชอบกิจกรรมอยู่แล้ว พอเราทีมงานเขาจะเป็นตัวเอก เป็นผู้นำในการทำกิจกรรม เขาก็จะชอบและให้ความร่วมมือด้วยดี และการร่วมกิจกรรมของเขา เขาก็รู้สึกภูมิใจ และได้มาถ่ายทอดให้เพื่อนๆ น้องๆ ที่โรงเรียนได้ฟัง ได้รับรู้ และช่วยกระตุ้น ว่าถ้าอยากมีโอกาสเหมือนเขา ให้น้องได้เตรียมตัว ดูเขาเป็นแบบอย่าง”

ในปีนี้น้องหนึ่ง **ด.ช.ภัทรพงษ์ แหวนหล่อ** ยังเป็นเด็ก ป.6 ที่เก่ง กล้าคิด กล้าแสดงออก ในอนาคตข้างหน้าหน้าความความเก่ง ความกล้าของน้องนั้นจะยังคงอยู่ และคู่ไปกับความดี ความรักในถิ่นฐานรากเหง้าของตนเอง ดังคำกล่าวของครูแป้งที่เห็นในตัวน้องหนึ่งว่า “ในอนาคตเด็กคนนี้จะป็นนักเรียน เป็นนักศึกษา เป็นผู้นำที่ดี จากคุณลักษณะที่เขาเป็นปัจจุบันและประสบการณ์ต่างๆ ที่เขาได้รับ ที่มากกว่าเพื่อนคนอื่นจะช่วยให้เขาเป็นผู้นำที่ดีในอนาคตได้”

อนาคต เมื่อน้องหนึ่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ คงไม่มีใครคาดเดาได้ว่า เขาจะเป็นอย่างไร จะลืมตัวตนของตนเองที่เป็นอยู่ ณ ตอนนี้อยู่หรือไม่ จะลาจากบ้านเกิดรากเหง้าของตนเองไปหรือเปล่า แต่ที่แน่ๆ ตอนนี้อย่างคงมีผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้านน้ำอ้อมน้อยนี้ ที่ยังรักรากเหง้า ตัวตนของตนเองอยู่ คือ ยายแสงจันทร์ รัตนวัน หรือยายแสง

สื่อ

สาร

...

ด้วย

ภาพ

ค่ายสื่อสารสร้างสรรค์

การเข้ามาของ มพต.ในชุมชนน้ำอ้อมน้อยนั้น นอกจากจะพัฒนาเด็กแล้ว ยังได้พัฒนาผู้สูงอายุในหมู่บ้าน ด้วย เพราะผู้สูงอายุหรือผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้าน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเด็กให้เด็กงั้นเติบโตไปในทางที่ดีต่อไป อย่างแยบยลที่เข้ามาสอนเด็กๆ ด้วยกลอนสรภัญญะที่ยายรัก

ยายแสง ผู้ที่ไม่มีวันลืมรากเหง้าของตนเองจนกว่าชีพจะสูญ แกร่งในการร้องสรภัญญะมาก รักมาตั้งแต่เด็ก ทุกคนในพื้นที่รู้ว่าเสียงร้องสรภัญญะของยายแสงนั้นไพเราะมาก แต่สำหรับคนนอกพื้นที่คงไม่รู้ว่าสายตาของแก่นั้นฝ้าฟาง แต่ความมหัศจรรย์ของแก่อีกอย่างคือ ยายแสงสามารถแต่งกลอนสรภัญญะได้แม้ว่าแกจะเขียนไม่ได้ อ่านไม่ออก

ยายแสงรู้สึกภูมิใจทุกครั้งที่ได้มีโอกาสร้องสรภัญญะ และรู้สึกตื่นเต้นใจมากเมื่อได้สอนเด็กร้องสรภัญญะด้วย อย่างที่ยายแสงเคยบอกไว้ว่า “ยายก็มีความสุขที่ว่า สิ่งเล็กๆ ที่ยายสะสมมา มันมีคุณค่าขึ้น ที่ลูกหลานได้มาเรียนนำ ยายก็เกิดความซาบซึ้งในใจ ยายกะเว้าปลื้ม มันอยู่ในใจยาย”

“คำว่าสรภัญญะ ยายอยากให้บอกว่าเป็น สารภัญญะ เพราะว่ามันคือ สาระ ความรู้ ที่ยายได้สอนได้ถ่ายทอดให้กับเด็กๆ”

แต่ก่อนแม้ยายแสงจะชอบร้องสรภัญญะ แต่ก็ไม่เคยได้สอนเด็กๆเหมือนทุกวันนี้ เพราะยายแสงเป็นคนที่ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าพูด แต่พอหลังผ่านกิจกรรม มีเด็กๆ เข้ามาเรียนรู้กับยายแสงมากขึ้น ก็เกิดความมั่นใจ การพูดการจาที่ฉะฉาน ทั้งยังมีแนวคิดในการพัฒนาเด็กด้วยกลอนสรภัญญะที่ร้องและแต่งขึ้นเอง โดยกลอนที่แต่งนั้นจะเป็นกลอนเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมที่ให้คติสอนใจ

“ที่ได้สอนก็ให้เด็กน้อยเอาไปปฏิบัติในครอบครัว ในชุมชน กลอนของยายจะสอนในเรื่องของการให้อภัย ไม่เอาไรต์เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ที่ยายสอนไปเด็กน้อยก็จะเกิดความอ่อนหวาน อ่อนโยน และมีความละเอียดอ่อนในจิตใจของเด็กน้อย” ยายแสงกล่าว

ทุกเรื่องราวทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศรีสะเกษ ไม่ได้มีเพียงแค่น้องหนึ่งและยายแสงเท่านั้นที่เกิดการพัฒนา แต่ทุกคน ทุกส่วนล้วนเกิดการพัฒนา ทั้งด้านความคิด ทักษะชีวิต แม้แต่คุณครูในโรงเรียนเอง ก็สามารถนำกระบวนการจาก มพต.ที่ได้เข้าไปเสริมไปปรับใช้ในโรงเรียน การเรียนการสอนต่างๆ ได้ และทุกคนในชุมชนก็เห็นคุณค่าในสิ่งที่ท้องถิ่นของตนเองมี จนเกิดเป็นการเรียนการสอนในหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน

ลีเกพม่า : การแสดงของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์จาก อ.แม่สอด จ.แม่ฮ่องสอน เป็นการแสดงลีเกซึ่งใช้ตัวแสดงไม่มากและเป็นภาษาพม่า แต่ก็สะกดผู้ชมให้อินกับบทบาทสมมตินั้นได้ เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงแลกเปลี่ยนของดีจากพื้นที่ตนเองในค่ายศิลปะเพื่อการสื่อสาร

ตะลุงอีสาน : ตัวหนังบักตื้อทั้งคนและสัตว์ของโรงเรียนบ้านเพี้ยมาต จ.ศรีสะเกษถูกนำออกมาโชว์ หลังตกลงกันว่าจะใช้หนังบักตื้อเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงแลกเปลี่ยนของดีจากพื้นที่ตนเอง ในค่ายศิลปะเพื่อการสื่อสาร

ลองกลิ้ง : ทีมโปรดักชั่นจากชุมชนหลังวัดปทุมฯ ลองเล่นกลิ้งอย่างสนุกสนาน ก่อนจะออกกองถ่ายทำสารคดีชุมชน

เสียงของเด็กๆ ชุมชนวัดแคนางเลิ้ง ที่อยากบอกผู้ใหญ่ “โปรดฟังเราบ้าง”

คณะเลกซูลู จากเด็กนักเรียนโรงเรียนตาดิกาบ้าน-จารูนอก ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา แสดงสร้างสีสันและความสนุกสนานเรียกเสียงหัวเราะและรอยยิ้มของผู้มาร่วมงานเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ อุปกรณ์เครื่องดนตรี โดยเฉพาะลูกแซ็ค ทำจากขวดน้ำใช้แล้ว เด็กๆ เสียงดีมาก คณะนี้ฝึกซ้อมโดยคุณครูตาดิกาบ้าน-จารูนอก

กิจกรรม Play day จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ เป็นวันที่จัดขึ้นเพื่อขอบคุณทุกๆ คนที่มีส่วนร่วมในการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์และปลอดภัยสำหรับเด็กๆ

น้องมาร์คใช้มือเกลี่ยทรายที่ไม่ใช่ไปได้ด้านข้างของถาดหลังจากได้ภาพจินตนาการตั้งใจแล้ว พร้อมกับสายตาก็เหลื่อมองภาพวาดทรายของเพื่อนไปด้วย

เด็กๆ ในพื้นที่สร้างสรรค์พื้นที่ ต.บางนาค อ.เมือง จ.นราธิวาส กำลังสนุกกับเครื่องออกกำลังกายที่ช่างในพื้นที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กๆ และผู้ใหญ่ได้ใช้ออกกำลังกายร่วมกันในพื้นที่สร้างสรรค์ สีสันไม่แห้งดีเด็กๆ ก็ให้ความสนใจมายกลองปลั่งกันแล้ว

พื้นที่สร้างสรรค์

สาวน้อยทั้งสองกำลังเล่นกับพื้นที่สร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างของชุมชน แม้กลางแดดร้อน เด็กๆ ก็ห้อมล้อมเล่นวนเวียนในพื้นที่ไม่ไปไหน ผู้ปกครองมีพื้นที่ในการนั่งพักผ่อนและเฝ้ามองดูลูกหลานขณะเล่น พื้นที่สร้างสรรค์ที่เกิดขึ้น จึงเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ร่วมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก

กิจกรรมฐานการเรียนรู้ที่จัดขึ้น ในการเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ เป็นฐานการเรียนรู้ที่เสริมพัฒนาการด้านต่างๆ รวมถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนร่วมคิดกิจกรรมและร่วมฐานกิจกรรม

มพต. จัดอบรมขยายแนวคิดพื้นที่สร้างสรรค์ ในศูนย์พักพิงฯ แม่ลามาทหลวง มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพต.) โดยการสนับสนุนจาก Save The Children จัดอบรมเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กเพื่อให้ความรู้ พัฒนาศักยภาพ และจุดประกายแนวคิดในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก การเล่นเพื่อการพัฒนาเด็กให้กับเยาวชนและกรรมการบ้าน ในศูนย์พักพิงชั่วคราวผู้พลัดถิ่นจากการสู้รบแม่ลามาทหลวง อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน

พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในภาวะน้ำท่วม

ในช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2555 ประเทศไทยประสบปัญหาน้ำท่วม ซึ่งมีพื้นที่ประสบภัย 24 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี มีประชาชนได้รับความเดือนร้อน 2,868,061 คน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพต.) โดยการสนับสนุนองค์ความรู้และงบประมาณดำเนินการจากองค์การช่วยเหลือเด็ก (save the children) จึงได้มีการนำเสนอ รูปแบบการช่วยเหลือคุ้มครองและฟื้นฟูเยาวชนเด็กที่เป็นผู้ประสบภัยจากสภาวะน้ำท่วม ผ่านรูปแบบ “พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในสภาวะน้ำท่วม” โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อป้องกันการพลัดหลงของเด็กระหว่างอยู่ในศูนย์พักพิง โดยจัดทำสายรัดข้อมือ
2. เพื่อฟื้นฟูและส่งเสริมทักษะในการดูแลตนเองและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ระหว่างอยู่ในศูนย์พักพิง
3. ฝึกอบรมระยะสั้นให้อาสาสมัครที่มาจากกลุ่มแกนนำเยาวชนหรือผู้ประสบภัยที่สนใจทางด้านดูแลเด็กเป็นอาสาสมัครดูแลพื้นที่สร้างสรรค์
4. จัดทำกิจกรรมให้ผู้ปกครองเด็กมีพื้นที่ปรึกษาหารือ และวางแผนการดูแลเด็กและครอบครัวหลังน้ำลด โดยมีหลักการดำเนินงานดังนี้ **ปลอดภัย สุข สนุก เรียนรู้**

ปลอดภัย คือ ปลอดภัยจาก คน สัตว์และสิ่งแวดล้อม โดยเด็กต้องได้รับการดูแลและให้ความปลอดภัยจากเรื่อง การลักพาตัว การพลัดหลงจากผู้ปกครอง การล้วงละเมิด การทำร้ายร่างกายและจิตใจ เด็กต้องได้รับการรักษาพยาบาล ได้รับการดูแลจากสัตว์ที่มีพิษและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็ก

สุข คือ เด็กมีความสุข สุขกายสบายใจ ผ่อนคลาย

สนุก คือ สนุกสนาน มีอิสระให้เด็กได้ใช้จินตนาการ และมีส่วนร่วมในกิจกรรม

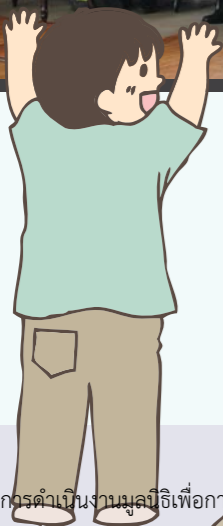
เรียนรู้ คือ เรียนรู้การดูแล และปกป้องตัวเอง เรียนรู้ทักษะชีวิตในการอยู่ร่วมกันกับคนอื่น

โดยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้แก่ กิจกรรมให้เด็กได้เล่นตามจินตนาการ เช่น มุมหนังสือนิทาน มุมวาดภาพระบายสี มุมเล่นของเล่น มุมกีฬา เกมสมาธิ เกมสัมผัส เกมตัวต่อ กิจกรรมพับกระดาษ กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เด็กๆ ชอบ เพราะการปั้นดินน้ำมันสามารถจินตนาการเป็นอะไรก็ได้ในสิ่งที่อยากได้ โดยไม่ต้องเสียเงินซื้อ ซึ่งเป็นการสะท้อนความต้องการในใจของเด็กๆ ออกมา

ผ้าป่าสร้างอาคารแต้นอง

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก จัดทำโครงการทอดผ้าป่าสามัคคี ระดมทุนสร้างอาคารแต้นอง ซึ่งเป็นอาคารเพื่อการเรียนรู้ให้กับเด็กครั้งนี้เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ฟื้นฟู และเยียวยา เด็กที่ถูกละเมิดสิทธิและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาทั้งในเรื่องความรู้ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ซึ่งอาคารจะสร้างในศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม ซอยแบริ่ง 2 จ.สมุทรปราการ ที่มีเนื้อที่จำนวน 1 ไร่ 18 ตารางวา เพื่อเป็นพื้นที่สร้างประสบการณ์ สร้างโอกาสพัฒนาการตามวัยและตอบสนองความต้องการของเด็ก รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยการมีส่วนร่วมของเด็ก ครอบครัวชุมชน โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกคนที่ 18 ให้เกียรติเป็นประธานฝ่ายฆราวาส และพระไพศาล วิสาโล เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ ณ หอจดหมายเหตุ พุทธทาส อินทปัญญ ยอบบริจาค รวมทั้งสิ้น 1,900,244 บาท

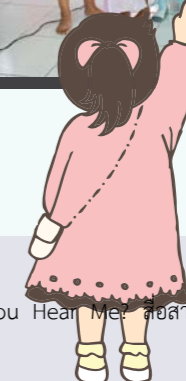
กม.คุ่มครองลูกจ้างทำงานบ้าน

กลุ่มลูกจ้างทำงานบ้านในประเทศไทยและคณะทำงานลูกจ้างทำงานบ้านในประเทศไทย ประกอบด้วย มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก มูลนิธิเพื่อพัฒนาแรงงานและอาชีพ map foundation องค์การแรงงานระหว่างประเทศ เข้าพบ นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ รัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน เพื่อมอบดอกไม้ขอบคุณ สำหรับการผลักดันและลงนามให้เกิดกฎหมายคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน ในโอกาสที่ลูกจ้างทำงานบ้านได้กล่าวขอบคุณ และขอให้กระทรวงแรงงานพิจารณาการเข้าประกันสังคมของแรงงานกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งรมต.กระทรวงแรงงานได้ให้ความคิดเห็นว่าสมควรพิจารณาเรื่องนี้โดยด่วนเพราะเป็นสิทธิประโยชน์ของแรงงานและเป็นหลักประกันในการทำงาน

ผู้แทน CCI เยี่ยมชมกิจกรรมที่สันติคาม

Roxana Robin ผู้แทนจาก Children's care international เดินทางมาติดตามโครงการศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม ซึ่งเป็นศูนย์สำหรับทำกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตเด็กลูกหลานแรงงานต่างชาติดังและแรงงานเด็กด้วย เด็กในชุมชนใกล้เคียงและลูกหลานแรงงานต่างชาติดังและแรงงานเด็กในพื้นที่สมุทรปราการ

งานคุ้มครองเด็กในงานกิจการแปรรูปอาหารทะเล

โครงการส่งเสริมการศึกษา การคุ้มครองทางสังคมและการทำงานที่ปลอดภัยของแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในกิจการแปรรูปอาหารทะเลพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและพื้นที่สมุทรสาคร เป็นโครงการที่จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กในกิจการแปรรูปอาหารทะเล โดยการรณรงค์เผยแพร่หลักค่านิยมนโยบายและกลไกในการวิเคราะห์ภัยซึ่งงานอันตรายสำหรับเด็ก การทำงานของเด็กในกิจการอาหารทะเลพร้อมมาตรการความปลอดภัยสำหรับเด็กในการทำงาน สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการปกป้องคุ้มครองและพัฒนาแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

“ADDA แบ่งปันให้น้อง”

บริษัท แอ็ดด้า (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน) จัดทำ โครงการ “ADDA แบ่งปันให้น้อง” มอบรองเท้าให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจนมีโอกาสได้สวมใส่รองเท้าเดินไปโรงเรียนเป็นเงินจำนวน 64,961 บาทแก่ 5 โรงเรียนในพื้นที่การทำงานของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ แม่ฮ่องสอน และมหาสารคาม

เอเชียซอฟท์ร่วมบริจาคเงิน

เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2556 ตัวแทน บริษัท เอเชียซอฟท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มอบรายได้ส่วนหนึ่งจากโครงการรักพ่อสโตร์เกมเมอร์ (Gamers Love Dad) จำนวน 100,000 บาท แก่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เพื่อร่วมสมทบทุนสนับสนุนการช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสผ่านโครงการต่างๆ ให้เด็กได้เติบโตอย่างมีคุณภาพและมีโอกาสได้รับการศึกษาที่เหมาะสม

จากการเล่น...เพื่อชีวิตของเด็ก สู่พื้นที่สร้างสรรค์เพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กทั่วประเทศ

ประสพสุข โบราณมูล
หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาเด็ก

“เด็กทุกคนมีสิทธิ และความจำเป็นที่ต้องได้เล่น เด็กจะเรียนรู้ทักษะชีวิตและมีพัฒนาการผ่านการเล่น โดยผู้ใหญ่มีหน้าที่จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กรอบด้าน” จุดเริ่มต้นการทำงาน เล่น...เพื่อชีวิตของเด็ก โดยใช้การเล่นเป็นเครื่องมือบำบัดเยียวยา และพัฒนาทักษะสังคมเด็กที่มีกระบวนการทำงานการดึงเด็กออกจากสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษที่จะนำเด็กไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เข้ามาสู่พื้นที่ที่สร้างกระบวนการเรียนรู้สร้างสรรค์ ส่งเสริมพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสมให้เด็ก โดยการมีส่วนร่วมของทุกคนในชุมชน ทั้งเด็ก ครอบครัว และชุมชน และการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องตามศักยภาพบริบทของแต่ละพื้นที่ เป็น Model การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กดังกล่าวเห็นว่า “ผู้ใหญ่ต้องให้ความสำคัญกับเด็กและเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเล่นของเด็กหรือเรียกว่า Play Worker”

กว่า 14 ปี ที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) มุ่งมั่นทำงานพัฒนาต้นแบบ และขยายผล Model รูปแบบกิจกรรมดังกล่าวทั้งการพัฒนาต้นแบบที่มีหลากหลาย ทั้งการรณรงค์ เรื่องการเล่นเพื่อการพัฒนาเด็ก การคืนพื้นที่ให้เด็ก และการผลักดันระดับนโยบายให้เกิดวาระแห่งชาติปีพ.ศ.2552 เรื่องพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เพื่อเพิ่มพื้นที่เล่น หรือพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กให้เพิ่มมากขึ้นทั่วประเทศไทย

ปัจจุบันพื้นที่สร้างสรรค์ดังกล่าวได้ขยายผลและเป็นต้นแบบให้ทั้งองค์กรภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนนำไปประยุกต์พัฒนาแนวคิดเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ในพื้นที่ของตนเอง ทำให้เกิดพื้นที่ต้นแบบที่มีความหลากหลาย ทั้งพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อบำบัดเยียวยาและสร้างกระบวนการเรียนรู้สร้างสรรค์ในชุมชนแออัด

เมืองกรุงเทพและปริมณฑล พื้นที่สร้างสรรค์ชุมชนแถบชานเมือง พื้นที่สร้างสรรค์ชุมชนแถบโรงงานอุตสาหกรรม ชุมชนบ้านจัดสรร ชุมชนแถบท่าเรือ สถานสงเคราะห์ สถานพินิจ พื้นที่สร้างสรรค์เพื่อบำบัดเด็กในโรงพยาบาล พื้นที่สร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โรงเรียนอนุบาล ชุมชน พื้นที่สร้างสรรค์ในสภาวะภัยพิบัติน้ำท่วม (ในศูนย์อพยพชั่วคราวและในชุมชน) พื้นที่ในชนบท “ผู้สูงอายุกับการพัฒนาเด็ก” พื้นที่สร้างสรรค์ที่สร้างสันติภาพลดความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พื้นที่สร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการตามวัยและสร้างคุณค่าในตนเองของเด็กต่างชาติ กำลังดำเนินการพัฒนาให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ในศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยสงคราม และมีเครือข่ายพื้นที่สร้างสรรค์ทั้งภาครัฐและเอกชนในทั่วประเทศที่ร่วมกันขยายผล รวมถึงมีเครือข่ายการทำงานระดับสากลคือ International Play Association (IPA) สมาคมส่งเสริมสิทธิการเล่น ที่มีเครือข่ายกว่า 40 ประเทศทั่วโลก

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กยังคงมุ่งมั่นเดินทางเพื่อประโยชน์สุขของเด็ก ในการเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ให้เกิดในทุกชุมชนในประเทศไทย โดยเฉพาะการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ที่สำคัญเราต้องทำงานอย่างหนักเพื่อค้นหาพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ให้เท่าทันสถานการณ์ของวิสังคมเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะการเตรียมพร้อมรับสังคมที่กำลังเข้าสู่สังคมอาเซียน....สถานการณ์ที่ซับซ้อนมาพร้อมปัญหาที่ซับซ้อน... ความท้าทายกับปัญหาที่ซับซ้อน....คือพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กต้องมาพร้อมภูมิคุ้มกันต่อทุกปัญหาในสังคมโลกาภิวัตน์

ขอให้ผู้ใหญ่เข้าใจเด็ก เข้าใจในสถานการณ์ที่เปลี่ยนผัน
ของจร่วมมือ...ร่วมใจกัน...ร่วมสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความฝันที่งดงามให้เด็กของเรา

“ขอบคุณรอยยิ้ม และกำลังใจจากทุกท่าน
เหนื่อย..ยาก..เท่าไหนเราไม่หวั่น
เหนื่อยกายเท่าใด เหนื่อยใจบ้างไม่สำคัญ
เรายังคงมุ่งมั่นทำงานด้วยใจ.....เพื่อประโยชน์สุขของเด็กทุกคน
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)”

พื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่แห่งการมีส่วนร่วม พื้นที่แห่งสันติภาพ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ไตรรงค์ บัวสุวรรณ
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคุ้มครองเด็ก

เสียงปืน เสียงระเบิด ที่กำลังดังอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันได้แก่ จ.ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอของ จ.สงขลา อยู่ในขณะนี้ นั้นเริ่มต้นมาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2547 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ.2556 เป็นระยะเวลา 9 ปีเต็ม ก็ยังไม่มีที่ท่าว่าเหตุการณ์จะสงบหรือยุติลง แต่กลับกันเหตุการณ์ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มีชาวบ้านผู้บริสุทธิ์ เจ้าหน้าที่รัฐ แนวร่วมขบวนการบาดเจ็บล้มตายลงในทุกๆ วัน ทั้งที่ในส่วนของภาครัฐเองได้พยายามใช้ทุกวิถีทางในการแก้ปัญหา ระดมสรรพกำลังทั้งกำลังคน กำลังสมอง กำลังทรัพยากร งบประมาณต่างๆ ลงไปในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มากมายจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งมีการใช้ทั้งแนวทางทางการเมือง การพยายามเจรจากับขบวนการบีอาร์เอ็น การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่ว่าจะอยู่ฝ่ายไหน ควบคู่ไปกับการกดดันและบังคับใช้กฎหมายโดยเจ้าหน้าที่รัฐ แต่ดูเหมือนว่าทุกอย่างที่รัฐไทยทำลงไปเสมือนกับการโยนหินลงไปในทะเล จนเกิดการตั้งคำถามขึ้นมากมายว่า เพราะอะไร? ทำไม? และต้องทำอย่างไร? ถึงเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จะสงบและยุติลงซักที

เพราะอะไร? ทำไม? และต้องทำอย่างไร? ถึงเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จะสงบและยุติลงซักที ณ ตอนนี คำตอบที่ถูกที่สุดคงจะยังไม่มีใครสามารถตอบได้ แต่คงต้องใช้เวลา ความพยายามและระยะทางในการเดินทางเพื่อให้ได้คำตอบเพื่อตอบคำถามเหล่านี้ก็นานพอสมควร อาจจะเป็นอีก 10 ปี 20 ปี 30 ปี หรือบางทีอาจจะเป็นพรุ่งนี้ก็ได้ ถ้าทุกคนช่วยกันหาคำตอบอย่างจริงจัง ละทิ้งทิฐิต่างๆ ละทิ้งผลประโยชน์ส่วนตน ละทิ้งความ

หวาดระแวงที่มีต่อกัน วางอดีตและเปิดใจเพื่อสร้างอนาคตที่สดใสร่วมกัน แต่ ณ เวลานี้ถึงเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จะยังไม่ยุติลง แต่ทุกภาคส่วนในสังคมก็ยังคงพยายามช่วยกันทำงานเพื่อที่จะเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางแห่งความสันติสุขในพื้นที่ให้ได้ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็รวมถึงมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ที่ได้จับมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล (สสมศ.) และองค์กรช่วยเหลือเด็ก (Save the Children International) โดยการสนับสนุนงบประมาณจากสหภาพยุโรป (EU) ในการจัดทำและดำเนินการโครงการกำบังชื่อเสียง (หมู่บ้านแห่งความสุข) ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น โดยมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 3 ปี 3 เดือน (มกราคม 53-มีนาคม 56) เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดกลไกชุมชนในการปกป้อง ดูแลและคุ้มครองเด็ก และสร้างความเข้มแข็งและสันติสุขให้เกิดขึ้นสำหรับทุกคนในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชนอย่างแท้จริง ซึ่งกิจกรรมหนึ่งที่โครงการกำบังชื่อเสียงใช้สำหรับเป็นธงนำในการสร้างให้เกิดพื้นที่สันติสุขขึ้นในพื้นที่นาร่อง 14 ตำบล 9 อำเภอใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็คือ การสร้าง “พื้นที่สร้างสรรค์” ให้เกิดขึ้นในชุมชน

พื้นที่สร้างสรรค์ หรือ พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก คือ พื้นที่สร้างประสบการณ์ สร้างโอกาส พัฒนาการตามวัยและตอบสนองความต้องการของเด็ก เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยการมีส่วนร่วมของเด็ก ครอบครัว ชุมชน สถานที่หรือโอกาส ที่เด็ก ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันดำเนินการอย่างอิสระ และมีความสุข จนมีผลให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการอย่างสร้างสรรค์สำหรับเด็ก มีหลายคนตั้งคำถามว่าแล้วพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก ซึ่งฟังแล้วเหมือนเรื่องของเด็กๆจะช่วยแก้ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือทำให้สถานการณ์ดีขึ้นได้อย่างไร คำตอบก็คือ สำหรับพื้นที่สร้างสรรค์นั้น หัวใจคือ การเปิดพื้นที่ให้ทุกคน ทุกภาคส่วนในชุมชนได้มีเวทีในการพูดคุยถึงเรื่องเด็ก เยาวชน ที่เป็นลูกหลานในชุมชน และช่วยกันสร้างพื้นที่สำหรับเด็กให้เกิดขึ้น ซึ่งหนึ่งปัจจัยที่ทางโครงการกำบังชื่อเสียงเชื่อว่าเป็นสาเหตุหนึ่งในหลายๆ สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความไม่สงบขึ้นและยังดำรงอยู่ในปัจจุบันก็คือ การขาดเวทีสำหรับการพูดคุยกัน โดยเฉพาะในหน่วยย่อยๆ ของสังคม เช่น หมู่บ้าน ชุมชน เนื่องจากความหวาดระแวงซึ่งกันและกันของคนในหมู่บ้านในชุมชน ไม่ว่าจะป็นระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม ระหว่างชาวไทยมุสลิมด้วยกันเอง หรือระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับชาวบ้านก็ตาม ซึ่งจากการดำเนินงานเพื่อให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ขึ้นใน 14 ตำบลของ 10 อำเภอ ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทางโครงการฯ พบว่า จากเดิมที่ชาวชุมชนมีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน ต่างสร้างกำแพงที่มองไม่เห็นขึ้นมาเพื่อป้องกันตนเองจากเหตุการณ์ ทำให้ไม่เกิดการพูดคุยกันเหมือนที่เคยเป็นมาในอดีต แต่เมื่อมีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กในชุมชนเกิดขึ้น ชาวบ้านในหมู่บ้านหรือชุมชน ไม่ว่าจะป็นชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม และหน่วยงานรัฐในชุมชนได้มีเวทีในการพูดคุยกันโดยมีเด็กเป็นตัวตั้ง และเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์และช่วยฟังทลายกำแพงระหว่างกันลงได้

14 พื้นที่สร้างสรรค์ ใน 10 อำเภอ ของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจจะดูน้อยนิดเมื่อเทียบกับ พื้นที่ทั้งหมดใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เราเชื่อว่าการเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ แต่มันคงในการมุ่งสร้างพื้นที่และเวทีสำหรับให้ทุกคนได้มาจับเข้าพูดคุยกันเพื่อให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่แห่งการมีส่วนร่วม พื้นที่แห่งสันติภาพ จะเป็นคำตอบและทางออกสำหรับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างแท้จริง....พวกเราเริ่มแล้ว แล้วคุณล่ะ เริ่มหรือยัง...

สุภาจิตจินิกกล่าวไว้ว่า การเดินทางไกลสำคัญที่สุดคือก้าวแรกที่เรารู้สึกสนใจเดิน เปรียบได้เหมือนกับการสร้างบ้าน การก่ออิฐก้อนแรกที่มั่นคงนั้นย่อมส่งผลถึงความสุขในระยะยาวของผู้อาศัยในอนาคตเช่นกัน หลังจากเหตุการณ์ปล้นปืนที่ค่ายกองพันทหารพัฒนา จ.นราธิวาสเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2547 ที่เปรียบเสมือนวันเสียปืนแตกเป็นต้นมานั้น เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาสและบางส่วนของพื้นที่ จ.สงขลา ได้ปรากฏชีวิตพี่น้องคนไทยให้จากโลกใบนี้ จากครอบครัว จากคนที่รักไปอย่างไม่มีวันกลับเป็นจำนวนมาก อิฐก้อนแรกก้อนแรกได้ได้รับการพยายามที่จะก่อขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อที่จะแก้ปัญหาให้เหตุการณ์สงบ และพี่น้องคนไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้กลับมาใช้ชีวิตอย่างสุขสงบอีกครั้งหนึ่ง แต่อิฐก้อนแรกก้อนแรกที่ก่อขึ้นมานั้นก็ล้วนพังครืนลงมาอย่างไม่เป็นท่าตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา จนเป็นคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

โครงการกำบังชื่อเสียงหรือโครงการหมู่บ้านแห่งความสุข โดยความร่วมมือกันของ 3 องค์กรพันธมิตรอันได้แก่ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล และองค์กรช่วยเหลือเด็ก(Save the Childen) โดยการสนับสนุนทุนของสหภาพยุโรป(EU) ก็เป็นอิฐอีกก้อนหนึ่งที่ถูกก่อขึ้นมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2553 โดยมีระยะเวลาการทำงาน 3 ปี ในพื้นที่สีแดงของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่จะการสร้างกลไกชุมชนที่เข้มแข็ง พัฒนาการมีส่วนร่วม สลายความแตกต่าง นำไปสู่พื้นที่แห่งความสุขและปลอดภัยสำหรับเด็ก เยาวชนและทุกคนในชุมชน โดยมีพื้นที่นาร่องจำนวน 12 ตำบล ใน 9 อำเภอ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา

Do You Hear Me? สื่อสารสร้างสรรค์ พลังเด็กและเยาวชน 51

กำบังชื่อเสียง หมู่บ้านแห่งความสุข : อิฐก้อนแรกที่รอการสานต่อจากสังคม

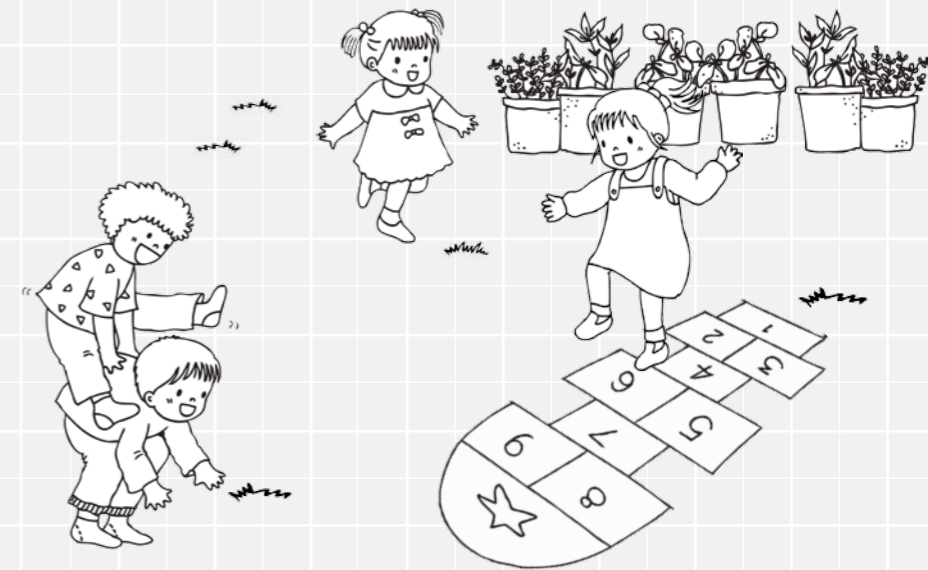
ไตรรงค์ บัวสุวรรณ
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคุ้มครองเด็ก

50 รายงานผลการดำเนินงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ประจำปี 2555

Do You Hear Me? สื่อสารสร้างสรรค์ พลังเด็กและเยาวชน 51

และนราธิวาส มีการทำงานแยกส่วนแต่เชื่อมโยงกันของทั้ง 3 องค์กรพันธมิตร อันได้แก่ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ที่ทำงานในส่วนของหมู่บ้านและชุมชน สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลที่ทำงานในส่วนของโรงเรียนและเครือข่ายครู และองค์กรช่วยเหลือเด็ก (Save the Children) ที่ทำงานในระดับนโยบายและภาพรวม โดยที่ตลอดระยะเวลา 3 ปีของการดำเนินโครงการที่ผ่านมา (พ.ศ.2554-2556) โครงการกำลังข้อแนได้พยายามหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความรักต่างๆ ไว้ในพื้นที่ 3 จังหวัดมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการทำงานชุมชนของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กกับกลุ่มเป้าหมายนำร่องทั้ง 124 ครอบครัว เช่น การช่วยเหลือเรื่องปัจจัยพื้นฐานต่างๆ การช่วยเหลือเรื่องคำรักษาพยาบาลและการเดินทางไปสถานพยาบาลของสมาชิกในครอบครัวที่เจ็บป่วย การส่งเสริมการตรวจสุขภาพครัวเรือนเป้าหมายร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน(อสม.) การช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา การส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และเกิดเงินออมของครอบครัว เมื่อครอบครัวเข้มแข็งแล้วก็ยกระดับไปสู่การส่งเสริมการรวมกลุ่มการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม อาทิเช่น การส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กที่เป็นเด็ก (CCPV) และแกนนำอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กที่เป็นผู้ใหญ่ (ACPV) ที่จะเป็นกลไกในการปกป้องคุ้มครองเด็ก เยาวชนในชุมชน รวมทั้งสามารถขยายแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็กไปสู่ชุมชนด้วย

พื้นที่สร้างสรรค์ก็เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กใช้สำหรับการส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ในพื้นที่ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดในชุมชนได้หันมาพูดคุยกันในเรื่องเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง ส่งเสริมให้เกิดคณะกรรมการพื้นที่สร้างสรรค์ที่จะต่อยอดไปสู่กลไกชุมชนในการปกป้องคุ้มครองเด็กต่อไปในอนาคต รวมทั้งการยกระดับการส่งเสริมอาชีพรายเดียวให้เกิดเป็นการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อนำไปสู่การเป็นวิสาหกิจชุมชนในการที่ครอบครัวและชุมชนจะสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยอาศัยผลผลิตจากผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพที่มีการพัฒนาให้เป็นที่ต้องการ

ของตลาด ตลอดจนการจัดการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มต่างๆ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เพื่อให้เกิดการนำความรู้ต่างๆมาบูรณาการให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีการส่งเสริมให้เกิดหลักสูตรการฝึกอาชีพขึ้นในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา จำนวน 4 โรงเรียน ในพื้นที่ 3 จังหวัด เพื่อเป็นต้นแบบสำหรับการส่งเสริมให้เด็กมีรายได้และมีทักษะสำหรับการประกอบอาชีพติดตัวไปเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว ส่วนทางด้านงานเครือข่ายทางมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กก็ได้มีการทำงานประสานและแลกเปลี่ยนข้อมูลสถานการณ์กับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมถึงเน้นการส่งต่อข้อมูลในการช่วยเหลือและดูแลเด็กที่อยู่ในภาวะยากลำบากในแต่ละพื้นที่ด้วย ส่วนทางด้านของสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ก็มุ่งเน้นการส่งเสริมสันติวิธีให้เกิดขึ้นในพื้นที่โดยผ่านเด็กและเยาวชนในโรงเรียนและเครือข่ายครูจิตอาสาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และองค์กรช่วยเหลือเด็ก (Save the Children) ก็ทำงานขับเคลื่อนเรื่องนโยบายในการปกป้องคุ้มครองเด็กและการส่งเสริมเรื่องวินัยเชิงบวก ทั้งในระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติอีกด้วย

“กลไกชุมชนในการปกป้องและคุ้มครองเด็ก” คือจุดหมายปลายทางของโครงการกำลังข้อแน หมู่บ้านแห่งความสุข โดยที่โครงการฯเชื่อว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทำมาตลอดระยะเวลา 3 ปีนี้ จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งพาตนเองได้ และสามารถดูแลและพัฒนาเด็ก เยาวชนในชุมชนของตนเองให้มีความมั่นคงปลอดภัยและมีความสุข และที่สำคัญมันจะเป็น “เครื่องมือ” ในการสร้างการมีส่วนร่วมให้คนในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ คนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ผู้นำทางศาสนา แกนนำชุมชน กลุ่มต่างๆ ในชุมชน หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ได้หันมาพูดคุยกันในเรื่องเกี่ยวกับเด็ก เยาวชนในชุมชนของตนเอง และทางโครงการฯ หวังว่าจากการพูดคุยเรื่องเด็ก เยาวชน จะนำไปสู่การพูดคุยกันในเรื่องอื่นๆ ต่อไป ซึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการพูดคุยกันเพื่อแก้ปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยสันติวิธี เพื่อให้เกิดความสุขขึ้นในพื้นที่ได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน ทั้งหมดนี้คืออิฐก้อนแรกอีกก้อนหนึ่งในหลายๆก้อนที่ได้เริ่มก่อและวางรากฐานลงบนพื้นที่ด้ามขวานของประเทศไทยไปเรียบร้อยแล้ว รอเพียงการสานต่อเพื่อให้อิฐก้อนนี้เติบโตขึ้นเป็นบ้านอันมั่นคงและอบอุ่นให้กับพี่น้องในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเราต่อไป

อาสาสมัครผู้ปกครอง : จุดเริ่มต้นของการเสียดส

เสาวรัตน์ ประดาห์
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานพัฒนาเด็ก

สถานีรถไฟหัวลำโพงเป็นปลายทางของคนทำงานที่เข้ามาเสียดสในเมืองใหญ่ และเป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ ของปัญหาสังคม รวมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของอาสาสมัครผู้ปกครองด้วย ไม่นานจากนั้นเพียงชั่วก่าแพงสถานีกันชุมชน แออดเริ่มขยายตัวเนื่องจากพื้นที่นั้นเป็นแหล่งต้นทางของคนค้าแรงงาน ติดกับชุมชน คือ ศูนย์ดวงแข พื้นที่สำหรับให้ เด็กเมืองในชุมชนแออดได้ เล่น เรียนรู้ ส่งเสริมจินตนาการ และพัฒนาทักษะชีวิตของตนเองให้อยู่รอดในสังคมเมือง โดยมีอาสาสมัครผู้ปกครองเป็นที่เสียดสเขาเหล่านั้นให้เติบโต

ทุกครั้งที่เราเดินเข้าศูนย์ดวงแขในวันที่เปิดบริการ ภาพแรกที่เห็นคือเด็กอายุ 2-18 ปี ราวๆ 10-20 คนกำลัง เล่นกันในมุมต่างๆ ที่ได้จัดเตรียมไว้ เสียงหัวเราะลั่น เสียงตะโกนโวกเวกตามประสาเด็กและการกระทบกระทั่งกัน นั้นย่อมมีให้เห็นเกือบทุกช่วงเวลา *“ป้าหมี คนนั้นไม่ยอมให้หนูลากกล่องด้วย”* เสียงเด็กหญิงตัวเล็กวิ่งมาฟ้องหญิง วยกลางคนหน้าตาใจดี **ป้าหมี หรือ รสมี ทอนทอง** คืออาสาสมัครผู้ปกครองคนแรกของศูนย์ดวงแข โดยเริ่มจากการเข้ามาเป็นแม่บ้านทำความสะอาด ขณะนั้นยังไม่มีอาสาสมัครเจ้าหน้าที่จึงต้องจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์การเล่นเพื่อทำกิจกรรมกับเด็ก ทำงานเอกสาร ลงพื้นที่ในชุมชน ติดต่อประสานงานและเก็บของทุกอย่างที่เด็กๆ เล่นทิ้งไว้ทุกวัน ป้าหมีเริ่มเห็นลักษณะการทำงานของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เองก็เริ่มเห็นศักยภาพของป้าหมีที่สามารถดูแล และให้คำแนะนำกับเด็กได้ จึงชักชวนให้มาเป็นอาสาสมัครผู้ปกครอง จากนั้นป้าหมีก็ขยายผลต่อโดยการชวนป้าติ่ม เข้ามาร่วมด้วย ซึ่งจุดเริ่มต้นของ **ป้าติ่ม หรือ ติ่ม ชูแก้ว** เกิดจากความสงสัยว่าทำไมลูกหลานถึงเข้าไปเล่นที่ศูนย์ฯ ได้ทุกวัน ซึ่งในช่วงนั้นมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ทำโครงการเรื่องการเล่น เด็กจึงเนื้อตัวมอมแมมเป็นพิเศษ สร้างความสงสัยให้ป้าติ่มมากขึ้น จนต้องเดินเข้ามาดูว่าทำอะไรกัน แล้วป้าติ่มก็เริ่มเข้ามาดูมาเล่นกับลูกหลาน จน

กระทั่งทำกิจกรรมร่วมกับเด็กในศูนย์ฯ หลังจากนั้นป้าติ่มก็ได้รับการชักชวนของเจ้าหน้าที่ผนวกกับคำชวนของป้าหมี ป้าติ่มจึงกลายเป็นอาสาสมัครผู้ปกครองอีกคนในศูนย์ดวงแข

ในการเป็นอาสาสมัครผู้ปกครองของทั้งสองจะต้องรับหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเล่น(Play worker) คอยช่วยดูแล เตรียมพื้นที่กิจกรรม ให้คำปรึกษาคำแนะนำกับเด็กและผู้ปกครอง ป้าหมี ป้าติ่ม ต้องอยู่กับ เด็กที่มีความแตกต่างทั้งการเสียดส ต่างอายุ ต่างที่มาจำนวน 20-30 คนต่อวัน ฉะนั้นในแต่ละวันก็ต้องผจญกับ วิจารณ์แสบแสบ ชน ป่วน จากเด็กๆ ซึ่งทั้งสองคนจะคอยสังเกตเวลาพาเด็กทำกิจกรรม ว่าเด็กคนไหนเมื่อวานหัวเราะ วันนี้ซึม พฤติกรรมเหล่านี้จะถูกนำมาแลกเปลี่ยนพูดคุยกันหลังจากศูนย์ปิดทำการแล้ว ในระหว่างการพูดคุยก็จะมี ทั้งเสียงหัวเราะ ความกังวล ความเป็นห่วงกับพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนดังกัว่าเป็นลูกหลานของตนเอง ป้าติ่มเล่าว่า *“มันเป็นความสุขที่ได้เห็นพัฒนาการของเด็กหลายๆ คนดีขึ้น เรามองว่าเป็นลูกหลานต้องช่วยกันดูแล แม้บางครั้งจะรู้สึกเหนื่อย ท้อ หมดก่าล้งใจ ที่ต้องต่อสู้กับทัศนคติของพ่อแม่ที่เข้าใจผิดๆ เกี่ยวกับการเสียดสลูกหลานของตัวเอง แต่พอนึกถึงเด็กๆ ก็ทำให้รู้สึกดีขึ้นและมีก่าล้งใจที่จะทำต่อไป”*

ด้านป้าหมีได้ฝากถึงท้ายผู้ปกครอง และคนที่เกี่ยวข้องกับเด็กว่า **“อยากให้เข้ามาร่วมกันช่วยดูแลลูกหลานของเขาทุกคน ไม่ใช่จะมีเราคนเดียว ต่อๆ ไปถ้าไม่มีเราจะไม่มีคนอื่นมาช่วยกัน ทำงานอาสาสมัครก็เหนื่อยนะ แต่เราเห็นเด็กปลอดภัย เราก็มีความสุข มันเป็นส่วนหนึ่งที่เราได้ช่วยให้เด็กเกิดความปลอดภัย เราก็ต้องช่วยเหลือเขาต่อไปเท่าที่เราช่วยได้”**

ซึ่งการที่ได้ร่วมงานกับอาสาสมัครผู้ปกครอง ถึงแม้จะไม่ได้เริ่มต้นด้วยกัน แต่ก็ได้มาร่วมทางเดินทาง พัฒนาเด็กและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมาจนปัจจุบัน ได้เห็นว่าในกระบวนการทำงานและวิธีการสร้างอาสาสมัคร ให้มีแนวคิด มุมมองเกี่ยวกับงานพัฒนาเด็กที่ต้องเข้าใจธรรมชาติ ความต้องการ พร้อมเปิดโอกาสให้อิสระทางความคิด ยอมรับในความต่างของเด็กเป็นกระบวนการสำคัญที่คนทำงานกับเด็กจะต้องมี และไม่เพียงแต่พัฒนาการของเด็กเท่านั้น แต่ยังเห็นพัฒนาการของอาสาสมัครผู้ปกครองทั้งสองคนทั้งการดูแลเด็ก การพูดคุยกับเด็กโดยการใช้ เหตุผล หรือแม้แต่ความใจเย็นที่สามารถทำให้เด็กที่เข้ามาใช้บริการในศูนย์เชื่อฟัง และกล้าที่จะปรึกษาปัญหา และ บางครั้งอาสาสมัครเองก็นำสิ่งที่ได้จากศูนย์ไปปรับใช้กับครอบครัวและคนในชุมชนของตนเองด้วย ดังนั้นก็ได้แต่หวัง ว่าผู้ปกครอง ผู้ใหญ่ในสังคมจะเสียดสเห็น ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก ที่ต้องเป็นผู้เปิด โอกาส พร้อมทั้งเป็นต้นแบบและผู้สร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับเด็กๆ เพื่อให้เขาเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดี

ศูนย์สันติคาม พื้นที่เล็กๆ ของเด็กต่างชาติ

ศรียุวัฒน์ กัญทวงค์
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานพัฒนาเด็ก

“ใจเย็นๆ ใจเย็นๆ” หากใครผ่านไปผ่านมา จะได้ยินเสียงเด็กๆพากันร้องคำว่า “ใจเย็นๆ” ดังก้องบ้านหลังเล็กๆ หลังหนึ่ง อยู่ใน ซ.สันติคาม 1 บ้านสี่ขาหลังเล็กที่มีต้นสนริมรั้ว กำแพงแต่งแต้มด้วยลวดลายการ์ตูนอย่างสวยงาม เมื่อมองเข้าไปข้างใน จะเห็นต้นไม้ใหญ่แผ่กิ่งก้านหนาตาเป็นเงาบังแดดให้กับเด็กๆ ที่กำลังต่อแถวกันขึ้นสไลด์เดอร์สีเหลืองสดเนื้อตัวเปียกปอนไปด้วยน้ำฟองสบู่ ด้านล่างของสไลด์เดอร์เป็นอ่างน้ำพุด้วยฝืนผ้าใบขนาดเด็ก 10 คน ลงไปนอนแช่น้ำได้ พี่ๆ เจ้าหน้าที่ยืนอยู่ขอบอ่างคอยฉีดย้ำน้ำให้เด็กๆ ได้ลงเล่นอย่างสบายอารมณ์ บ้างก็วิ่งเล่นกันเจียวจ้า บ้างก็เล่นไล่จับ เล่นกีฬากลางสนาม บ้างก็แต่งตัวแบบแปลกๆ กระโดดไปมา ร้องเพลงที่เราฟังไม่ออก บ้างก็ถูกพี่ๆ จับตักเล็บ สระผม บางวันพี่ๆ ก็พาเด็กนั่งทำสมาธิกลางสนาม ทุกครั้งจะได้เห็นรอยยิ้มและเสียงหัวเราะอันสดใสของเด็กๆ ภาษาที่เราฟังไม่รู้เรื่อง เด็กๆ เหล่านี้พูดภาษาของตนเองกับเพื่อนๆ ของเขา ไม่ว่าจะป็นภาษากัมพูชา ภาษาพม่า ไข่ม้วน พวกเขาเป็นเด็กต่างชาติ พวกเขาที่นี่ทุกวันหยุด เราเรียกที่นี่ว่า “ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม” ที่มีเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครคอยดูแล จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะชีวิตให้กับเด็กๆ ทุกวันอาทิตย์ เป็นแหล่งรวมกลุ่มเด็กเล็ก เด็กโต ที่เป็นแรงงานข้ามชาติซึ่งส่วนใหญ่เป็นกัมพูชา และพม่าที่อาศัยและทำงานในพื้นที่เส้นแบ่งกรุงเทพฯ และ จ.สมุทรปราการ เด็กๆ กลุ่มนี้จะต้องทำงานตลอดทั้งวันเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นอาชีพ ขอดาน ขายพวงมาลัยตามสี่แยก แยกข้าวสาร แล่ปลา ลงเรือประมง เพราะจังหวัดสมุทรปราการได้ชื่อว่าเป็นเมืองปากน้ำ และยังเป็นเมืองแห่งอุตสาหกรรมสำคัญอันดับต้นๆ ของไทย ดังนั้นจึงมีแรงงานแอบแฝง ที่เป็นแรงงานข้ามชาติอยู่เยอะ ซึ่งจะเป็นกลุ่มที่ใช้แรงงานหนัก และงานต่อเนื่องประมง เมื่อมีแรงงานเข้ามาเยอะเด็กที่เป็น

ลูกหลานของแรงงานก็เยอะเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องตามพ่อแม่เข้ามาด้วย ซึ่งบางคนอายุพอจะทำงานได้ก็ต้องทำงานช่วยพ่อแม่เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และด้วยการเป็นเป็นเด็กต่างชาติเด็กเหล่านี้จึงไม่มีแม่ที่เล่น ที่เรียน ที่จะพัฒนาตนเอง “ศูนย์สันติคาม” จึงเป็นสถานที่ ที่เด็กๆ เหล่านี้จะได้เข้ามาเล่น เข้ามาเรียนรู้ โดยไม่มีเส้นแบ่งของความเป็นมนุษย์ เพราะที่นี้ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน

ศูนย์สันติคามฯ จึงมีการปรับรูปแบบกิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับกลุ่มเด็กต่างชาติ และรองรับความต้องการของเด็ก เพื่อให้เกิดประโยชน์เมื่อเด็กๆ ได้เข้ามาใช้บริการ ทั้งในเรื่องของพื้นที่ทางกายภาพ ที่มีอาสาสมัครคอยจัดมุมการเล่นและการเรียนรู้ให้กับเด็กๆ เสมอ ไม่ว่าจะเป็นมุมพักผ่อน มุมความรู้ มุมกิจกรรม มุมส่วนตัว เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามวัยของเด็ก โดยการจัดมุมแต่ละครั้งเกิดจากการมีส่วนร่วมของเด็กๆ และพี่อาสาจากที่ต่างๆ ที่หมุนเวียนกันเข้ามาร่วมทำกิจกรรมกับน้องๆ ในศูนย์ นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่ทางจิตให้กับเด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง เป็นพื้นที่สำหรับเครือข่ายเด็กต่างชาติจากทุกภาคได้มาพบปะและร่วมกันแสดงความคิดเห็นความสามารถของตนเองผ่านพื้นที่ของศูนย์ฯ ไปสู่สังคมภายนอก ศูนย์สันติคามจึงเป็นพื้นที่ทางสังคมเล็กๆ ของเด็กต่างชาติในการที่จะบอกความเป็นตัวตนและอัตลักษณ์ของพวกเขา นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่ให้เด็กต่างชาติและคนในสังคมได้พบเจอ แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผ่านกิจกรรมจิตอาสาสามารถ ที่กลุ่มแล้วกลุ่มเล่าแวะเวียนเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยกัน สิ่งที่เป็นที่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครทำคือ การสร้างพื้นที่ สร้างความเข้าใจและทัศนคติให้กับผู้คนที่เข้ามาสัมผัสกับเด็กต่างชาติ ให้เกิดความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน ในการอยู่ร่วมกันของเด็กต่างชาติในสังคม

ศูนย์สันติคามจึงกลายเป็นบ้านหลังเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยมิตรภาพ ความจริงใจ และความเป็นเพื่อนให้กับกลุ่มเด็กต่างชาติ หากเราทุกคนในสังคมตระหนักถึงความเท่าเทียมของมนุษย์ และการเลือกเกิดไม่ได้ ก็จะเข้าใจถึงเด็กกลุ่มนี้ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยด้วยสภาพที่จำเป็นอย่างต่างๆ นานา การเลือกปฏิบัติต่อพวกเขาจะไม่เกิดขึ้น ศูนย์สันติคามจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งของสังคมที่จะขยายแนวคิดของการ “อยู่ร่วมกันอย่างสันติของเด็กต่างชาติ” ให้เกิดขึ้น และจะยังคงดำเนินแนวคิดผ่านกิจกรรมต่างๆ ให้กับสังคมได้รับรู้ต่อไป

โครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมือ

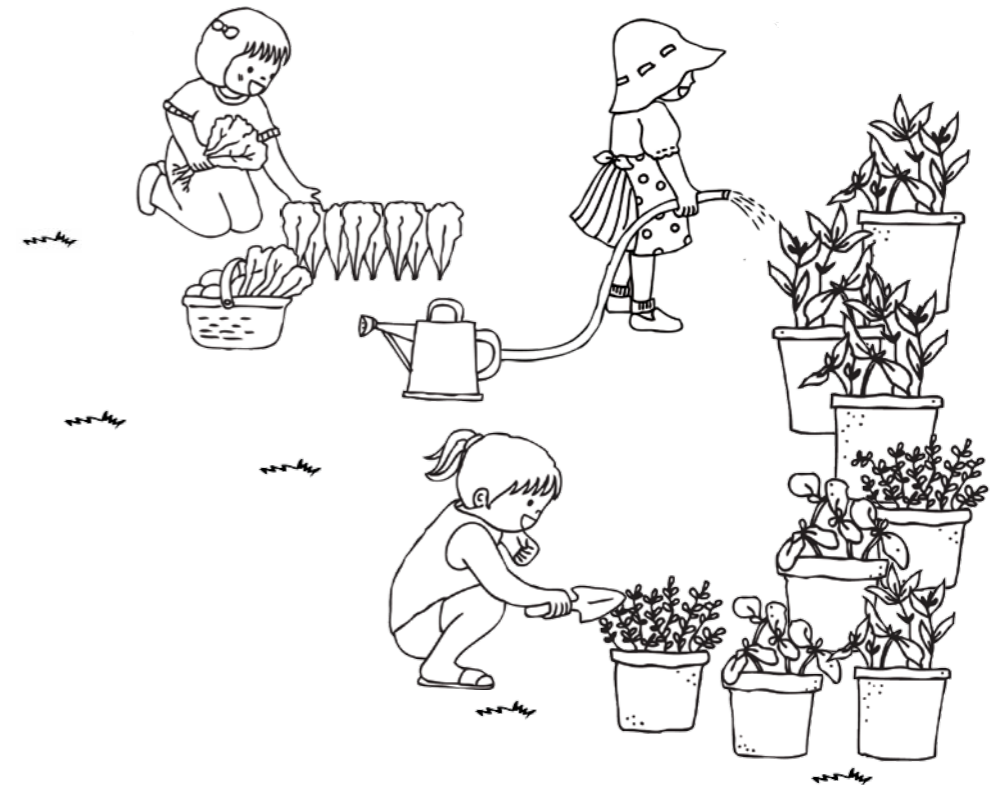
กมลรัตน์ อู่อรุณ
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อสารสังคม

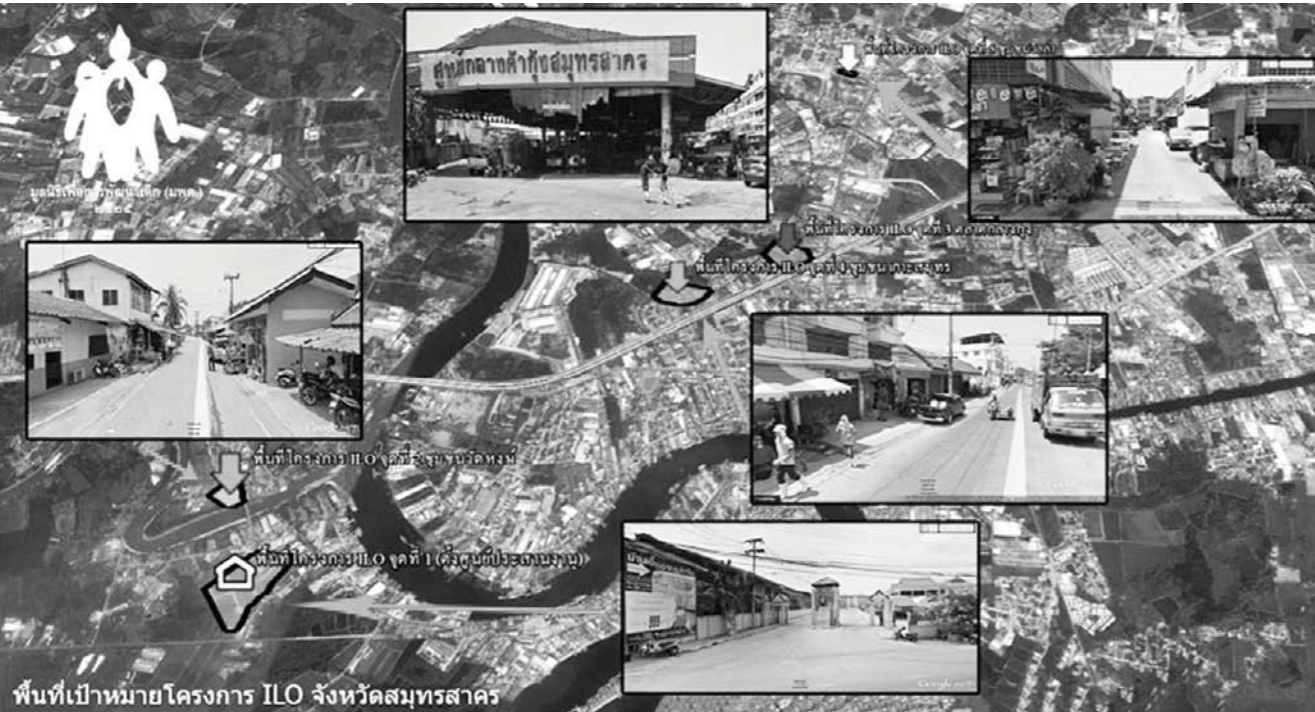
โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ปี 2555 เป็นโครงการที่เน้นการต่อยอดจากโครงการเกษตรที่มีอยู่ในโรงเรียน เนื่องจากเห็นตัวอย่างการทำงานแบบต่อยอดของโรงเรียนที่ มพด.เคยนำการทำเกษตรในโครงการแต่น้องผู้หิวไทย อย่างโรงเรียนธรรมรัตน์ใน จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ยังทำการเกษตรหมุนเวียนมาใช้เป็นอาหารกลางวันให้นักเรียนจนถึงปัจจุบัน โดยโครงการฯครั้งนี้เริ่มจากโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่การทำงานเดิมของ มพด. ภาคอีสานอย่าง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านพงสิม โรงเรียนบ้านหนองหว้า โรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสง และโรงเรียนเพี้ยมาต (รัฐราษฎร์พิทยาคาร) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่และศูนย์ประสานงานอยู่ในพื้นที่ด้วย ภาคตะวันออก จังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน สระปทุม โรงเรียนคลองหว้า โรงเรียนกรุงไทย ภาคเหนือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งอยู่ในระหว่างการส่งโครงการ แต่มีโรงเรียนที่นางบของ มพด.เมื่อกว่า 10 ปีที่แล้วมาหมุนเวียนทำการเกษตรเพื่อใช้ในอาหารกลางวันอยู่ เช่น โรงเรียนบ้านแม่เงา จังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อยอดเรื่องการเลี้ยงแพะที่จากการ มพด. 2 คู่ ขณะนี้ขยายเป็น 30 ตัว สร้างรายได้ให้โรงเรียนอย่างมาก ปัจจุบันปัญหาการขาดโภชนาการน้อยลง แต่กลับเกิดปัญหาโภชนาการเกิน เด็ก 1 ใน 5 ที่พบในโรงเรียนจะเป็นเด็กอ้วน ซึ่งเกิดจากการรับประทานอาหารเช้าไม่ถูกหลักโภชนาการ และอีกปัญหาคือเด็กไม่ได้รับประทานอาหารเช้าซึ่งเป็นมื้อสำคัญของวัน ทำให้เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ประสิทธิภาพในการเรียนหนังสือลดลง ฉะนั้นหาก การเกษตรของโรงเรียนได้ขยายหรือต่อยอดให้ผลผลิตมากขึ้น ก็จะสามารถนำมาประกอบเป็นอาหารเช้าให้แก่เด็กนักเรียนด้วย ส่วนภาคใต้ จังหวัดนราธิวาสและ

ยะลา เนื่องจากความช่วยเหลือของรัฐบาลยังเข้าไม่ถึง โรงเรียนตาดีกาซึ่งเป็นโรงเรียนสอนศาสนายังขาดแคลนเรื่องอาหารกลางวันทั้งเด็กและครูที่อาสาเข้ามาสอนหนังสือผู้ใหญ่ในหมู่บ้านทุนหาทุนทรัพย์เพื่อนำมาทำเป็นอาหารกลางวัน บางวันช่วงพักเที่ยงเด็กต้องกลับไปรับประทานอาหารที่บ้าน ด้วยเหตุนี้ มพด.จึงคิดจะนำโครงการฯไปให้โรงเรียนในสองจังหวัดเพื่อเป็นโรงเรียนนำร่องต่อไป

การทำโครงการเกษตรฯไม่ใช่เพียงให้เด็กๆ ได้มีห้อง แต่เด็กจะได้เรียนรู้ทักษะชีวิตในวิถีชีวิตการเกษตร หากนำแปลงเกษตรมาผนวกกับพื้นที่สร้างสรรค์ เด็กก็จะได้เรียนรู้วิชาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการเพาะปลูกเพียงเท่านั้น นอกจากจะมีห้อง สมอห้องๆ ก็จะมีด้วย

แรงงานเด็กกับวัฒนธรรม

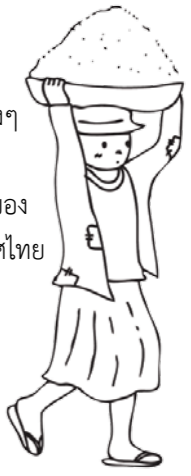
นายปรัชญา บุญส่ง
เจ้าหน้าที่โครงการพิเศษฯ

ในอดีตสังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม การที่เด็กช่วยงานในครอบครัวทำงานบ้าน ทำงานในไร่ ในนา เป็นการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็ก เรียนรู้สิ่งต่างๆ งานที่ทำก็เป็นงานที่หลากหลายทั้งงานด้านก่อสร้าง การเกษตรกรรม ประมง เรียนรู้ ดินฟ้าอากาศว่าช่วงไหนเหมาะปลูกอะไรช่วงไหนเหมาะจะทำอะไร จนกระทั่งประเทศไทยมีการปฏิวัติอุตสาหกรรม มีการอพยพประชากรจากต่างจังหวัดจากสังคมเกษตรกรรม เข้ามาในเมือง สู่อุตสาหกรรมภาคอุตสาหกรรม

การเรียนรู้แบบอดีตเปลี่ยนไป เด็กไม่สามารถช่วยพ่อแม่ทำงานได้ เพราะงานในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นงานที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหล็ก หรืออุตสาหกรรมอาหารทะเล ยิ่งถ้าเป็นบริษัทขนาดใหญ่พ่อแม่ก็ต้องไปทำงานแต่เช้า กลับค่ำ แม้จะมีระบบควบคุมในการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ แต่พ่อแม่ก็ไม่มีเวลาอยู่ใกล้ชิดเด็ก หรือถ้าทำงานในภาคธุรกิจขนาดเล็ก เช่น ล้างแคะกุ้ง แล่ปลา แรงงานสามารถพาลูกไปทำงานด้วยได้ แต่แรงงานที่ทำในล้าง (สถานประกอบการ หรือโรงงานขนาดเล็กที่ทำเกี่ยวกับงานต่อเนื่อง ประมง) ขนาดเล็กส่วนใหญ่จะต้องทำงานในที่ ขึ้นเข้ มีกลิ่นเหม็น สุขลักษณะไม่ดีเท่าที่ควร และบางล้งมีการจ้างงานแบบเหมา เป็นการนับจำนวนกิโลในการแกะกุ้งการแล่ปลา พ่อแม่ก็ให้เด็กเข้ามาช่วยงาน ซึ่งก็เป็นงานที่ทำแบบเน้นปริมาณให้ได้จำนวนมาก ไม่ใช่การทำงานแบบในอดีตที่เด็กๆ ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตในด้านต่างๆ เราจึงได้เห็นปัญหาตามมาทั้งปัญหาการใช้แรงงานเด็ก ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาทางการศึกษา ซึ่งเมื่อเด็กโตก็กลายเป็นเด็กที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่มีทักษะชีวิต มีแนวโน้มกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในอนาคตได้

ในมุมมองของประเทศตะวันตกการที่เด็กช่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมคือการใช้แรงงานเด็ก ด้วยความแตกต่างทางความคิดและวัฒนธรรม แต่ปัญหาของมุมมองก็มีผลกระทบต่อประเทศไทย

เพราะในยุคโลกาภิวัตน์เราไม่ได้อยู่ประเทศเดียวในโลก ประเทศไทยและประเทศต่างๆ มีการติดต่อสื่อสาร การค้าขายระหว่างกัน และมีกฎหมายระหว่างประเทศในการควบคุมไม่ให้ประเทศใดทำการละเมิด แต่บางครั้งกฎที่ออกมาก็เป็นกีดกันทางการค้าโดยไม่เข้าใจบริบทของสังคมแบบตะวันออกแต่เราก็ต้องเคารพในความเป็นสากลของกฎเหล่านั้น การจัดลำดับประเทศไทย teir 2 watch list ทำให้ โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยถูกแซงชั้น (sanction) ไม่ทำการค้าขายด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ รัฐบาล เอกชนและคนไทยทุกคนต้องให้ความสำคัญกับปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงเกิด “โครงการส่งเสริมการศึกษา การคุ้มครองทางสังคมและการทำงานที่ปลอดภัยของแรงงานเด็กและเด็กกลุ่มเสี่ยงในกิจการแปรรูปอาหารทะเล” เพื่อลดปัญหาการใช้แรงงานเด็กและช่วยให้เด็กที่สามารถทำงานได้ให้ได้รับการปฏิบัติที่ดีในฐานะแรงงาน

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นหนึ่งในการขับเคลื่อนกลไกการลดปัญหาการใช้แรงงานเด็กในภาคประชาสังคม โดยมีสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพระราชูปถัมภ์(สอตย.) เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนภาครัฐในระดับนโยบาย และสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งแห่งประเทศไทย (TFFA) ขับเคลื่อนภาคธุรกิจ เพื่อช่วยให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการถูกจัดอันดับประเทศที่มีการใช้แรงงานเด็ก แต่เหนืออื่นใดคือการให้โอกาสสำหรับเด็กในการที่จะได้รับความอบอุ่นและมีพัฒนาการที่ดีตามวัย โดยการชูวิสัยทัศน์ในการจัดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและการจัดให้เด็กได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับช่วงวัยและบริบทของครอบครัวตนเอง ทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบในปี ค.ศ.2013 มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กมีการดำเนินโครงการส่งเสริมการศึกษา ต่อยอดในพื้นที่สมุทรปราการและสมุทรสาคร โดยมีการจัดพื้นที่สร้างสรรค์ในจังหวัดสมุทรสาคร 5 พื้นที่ ชุมชนเอื้ออาทรทำจิ้น, ชุมชนวัดน้อยนางหงษ์, ชุมชนเกาะสมุทร, ชุมชนตลาดกลางกุ้ง, ชุมชนวิลล่า

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) มีความตั้งใจและความหวังอันเต็มเปี่ยมที่จะใช้พื้นที่สร้างสรรค์เป็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินการในพื้นที่และช่วยกันกับชุมชนสร้างวัฒนธรรมการเล่นสำหรับเด็ก และการให้โอกาสเด็ก

ได้มีพื้นที่เล่นอย่างสร้างสรรค์และทำงานอย่างมีความสุข ในท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ และหามาตรการที่เหมาะสมในการดูแลเด็กที่ทำงานช่วยเหลือครอบครัว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมแบบตะวันออกมากขึ้น

ขอบคุณผู้สนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

ILO-The International Labour Organization ♥ IPEC-The International Programme on the Elimination of Child Labour European Union ♥ SAVE THE INTERNATIONAL ♥ Children's Care International (CCI) ♥ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ♥ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ♥ เครือข่ายแรงงานเด็กในเอเชีย (CWA) ♥ Small world (อาบูดาบี มารีน สปอต คลับ) ♥ บริษัท ทีเอ็นที เอ็กซ์เพรส เวิลด์ไวด์ (ประเทศไทย) จำกัด ♥ บริษัท แอมเวย์ ประเทศไทย จำกัด ♥ มูลนิธิแอมเวย์เพื่อสังคมไทย ♥ บริษัท เอเชียซอฟท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ♥ บริษัท ชิเมนส์ จำกัด ♥ บริษัท แบลคอน โนวาชั่น จำกัด ♥ บริษัท บิ๊กฟลูโปรดัคชั่น จำกัด ♥ บริษัท แปซิฟิกซูการ์ต คอร์ปอเรชั่น จำกัด ♥ บริษัท เพอร์ซิเดนทีโรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) ♥ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ♥ บริษัท รักลูกแฟมิลี่ กรุ๊ป จำกัด ♥ บริษัท สรรพสินค้าเซ็นทรัล จำกัด ♥ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ♥ อารมณดี อคาเดมิก สป้า ♥ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ♥ กองทุนคุ้มครองเด็ก จังหวัดศรีสะเกษ ♥ สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สอ.ดย.) ♥ สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ♥ สำนักสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร ♥ หน่วยบริหารและจัดการมลพิษภาคใต้ (Thai PBS) ♥ มูลนิธิไทยบีพีเอส ♥ เนชั่นแซนด์บ็อกซ์ ♥ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ♥ สถานีวิทยุชุมชนทั่วประเทศ ♥ แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) ♥ เครือข่ายคณะทำงานด้านเด็ก ♥ มูลนิธิสกลอมายกุล ♥ มูลนิธิจิตติ ♥ กองทุนเข้มขาเพื่อการศึกษาศิลปะเด็กไทย ♥ โรงเรียนอัสสัมชัญ คอนเวนนต์ (แผนกประถม) ♥ สมาคมผู้ปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนนต์ ♥ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ♥ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ♥ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา ♥ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ♥ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ♥ สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรมการศึกษานอกโรงเรียน ♥ กรมสวัสดิภาพและคุ้มครองแรงงาน ♥ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ♥ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ♥ การไฟฟ้านครหลวง ธนบุรี ♥ การไฟฟ้านครหลวง นนทบุรี ♥ การไฟฟ้านครหลวง บางกะปิ ♥ การไฟฟ้านครหลวง บางขุนเทียน การไฟฟ้านครหลวง วัดเลียบ การไฟฟ้านครหลวง สมุทรปราการ ♥ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต บางกรวย ♥ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บีโอไอ ♥ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ♥ บริษัท การบินไทย มหาชน จำกัด ♥ ธนาคารออมสิน ♥ นิตยสารชีวจิต ♥ นิตยสารแพรว ♥ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ♥ โรงพยาบาลเกษมราษฎร์ ประชาชื่น ♥ โรงพยาบาลเจ้าพระยา ♥ โรงพยาบาลธนบุรี 2 ♥ โรงพยาบาลนครธน ♥ ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ สาขาคุรุสภา ♥ ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ สาขาอ้อมน้อย ♥ ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ สาขาอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง ♥ ศูนย์หนังสือจุฬาฯ ศาลาพระเกี้ยว ♥ ศูนย์อาหารสยามฟู้ด คอนโซลิตีต โรงพยาบาลราชวิถี ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี โรงพยาบาลศิริราช ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี โลตัส แจ้งวัฒนะ ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล บางนา ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ลาดพร้าว ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี รังสิต ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาห้างสรรพสินค้าพันธุ์ทิพย์ งามวงศ์วาน ♥ ร้านอาหารเอส แอนด์ พี สาขาอาคารชินวัตร 3 ♥ ร้านมนต์ เสาชิงช้า ♥ ร้านหนังสือแพรวพิทยา สาขาวังบูรพา ♥ ร้านหนังสือแพรวพิทยา สาขาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ♥ คุณวิโรจน์ ตั้งวานิชย์ ♥ คุณธิดา ทวีศรี ♥ คุณปรารถนา มงคลกุล ♥ คุณบังอร โก่งศรี ♥ คุณสมบุญ เกียรติพงษ์ ♥ คุณจรัสพรธณ แจ่มใส ♥ คุณวินัย ประภากรเกียรติ ♥ คุณบุษกร แสงสุขเอี่ยม

♥ รวมทั้งผู้บริจาคท่านอื่นๆ หน่วยงานราชการ สถานศึกษา ♥

สื่อมวลชนแขนงต่างๆ นักวิชาการและอาสาสมัครทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน

เจ้าของ : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)
ที่ปรึกษา : รศ.ดร.โคทม อารียา ศ.ดร.ชัยวัฒน์ สถาอานันท์
บรรณาธิการ : เชษฐา มั่นคง
กองบรรณาธิการ : อาทิตา รอดสมนาม, กมลรัตน์ อุ่อรุ่ง,
ทัตติยา ลิขิตวงษ์, สุนีย์ สารมิตร, ประสพสุข โบราณมูล,
กนกวรรณ โมรัฐเสถียร

ออกแบบรูปเล่ม : สุวิมล ปรีชาพงศ์กิจ
ภาพประกอบ : yellowfishstudio@gmail.com
พิมพ์ครั้งแรก : พฤษภาคม 2556 จำนวน 2,000 เล่ม
พิมพ์ที่ : บริษัท ออฟเซ็ท พลัส จำกัด

แบ่งปันน้ำใจให้เด็กด้วยวิธีง่ายๆ

- แจ้งเหตุเมื่อพบเห็นแรงงานเด็กถูกทำร้าย ทารุณกรรมหรือถูกเอาเปรียบ
- สละเวลาเป็นอาสาสมัครเพื่อแบ่งปันความรู้ความสามารถให้แก่เด็กๆ เช่น สอนด้านคอมพิวเตอร์ ภาษา ศิลปะ สุขภาพ ฯลฯ
- แบ่งปันอุปกรณ์การเรียน กีฬา ศิลปะ เครื่องเล่น ฯลฯ
- สนับสนุนเงินเพื่อเป็นทุนในการดำเนินงานของมูลนิธิฯ

บริจาคสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ทาง ธนาณัติ สั่งจ่าย ปณ.บางกอกน้อย หรือ เช็ค
ในนาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก หรือโอนเงิน

ธนาคาร	สาขา	ประเภท	เลขบัญชี
กรุงไทย	สะพานขาว	ออมทรัพย์	021-0-02168-3
กรุงเทพ	พระปิ่นเกล้า	สะสมทรัพย์	162-0-23632-1
กสิกรไทย	บางยี่ขัน	ออมทรัพย์	047-2-61241-7
ออมสิน	ราชดำเนิน	เผื่อเรียก	05-0023-7914-73

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี
จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ 179
ผู้บริจาคสามารถนำใบเสร็จรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

สถานที่ติดต่อ :
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ศูนย์ดวงแข ปทุมวัน
344 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10300
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2613-7932-3
ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม 179 หมู่ 1 ซ.สันติคาม ถ.สุขุมวิท 107
ต.ลำโพงเหนือ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2393-3717

ขอเชิญร่วมสมทบทุนสร้าง “อาคารแต่น้อง”

ณ ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ซอยสุขุมวิท 107 จังหวัดสมุทรปราการ

“เด็กๆ ขาดแคลน **พื้นที่**ปลอดภัย
เพียงหนึ่ง**พื้นที่** อบอุ่นปลอดภัย
เพียงหนึ่ง**พื้นที่** สร้างสรรค์
เพียงหนึ่ง**พื้นที่** เรียนรู้แบ่งปัน
เพียงหนึ่ง**พื้นที่** ส่งเสริมพัฒนาการ”

อาคารแต่น้อง เป็นอาคาร 2 ชั้น พื้นที่ใช้สอย 366 ตารางเมตร ประกอบด้วย ห้องกิจกรรม
ห้องสื่อสร้างสรรค์ ห้องสมุด ห้องอเนกประสงค์ ห้องโภชนาการ ห้องพักเด็ก และมีลานกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็ก

- สมทบทุนสร้าง “อาคารแต่น้อง” ได้ที่ ธนาคารกสิกรไทย ชื่อบัญชี “มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก” สาขาบางยี่ขัน ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ 047-2-43499-5
- สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการก่อสร้าง เช่น ปูน ทราย หิน กระจก สี ฯลฯ
- สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในห้องเรียนรู้ต่างๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะ ตู้ ชั้นหนังสือ ฯลฯ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ 179
ผู้บริจาคสามารถนำใบเสร็จรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)

143/109-111 หมู่บ้านปิ่นเกล้าพัฒนา ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทรศัพท์ 0-2433-6292, 0-2435-5281 โทรสาร ต่อ 102

E-mail : iamchild2004@yahoo.com

www.iamchild.org

